ജാമക്കാരൻ

WATCHMAN

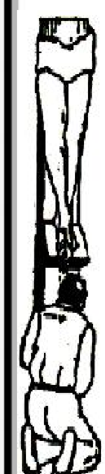

കാവൽക്കാരൻ

(ജാമക്കാരനിൽ) സകലവും ശോധന ചെയ്ത് നല്ലത് മുറുകെ പിടിപ്പിൻ (1 തെസ: 5:21) പ്രയോജനമുള്ളതു ഒന്നും മറച്ചുവച്ചിട്ടില്ല (അ.പ്ര.20:20).

ആത്മീകനോ സകലത്തെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും വിവേചിക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല. 1 കൊരി:2:15 (ആത്മീയ മനുഷ്യൻ എല്ലാകാര്യങ്ങളും വിവേചിച്ചറിയുന്നു; അവനെ വിധിക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയുമില്ല – കത്തോലിക്ക വേദപുസ്തകം).

0427 - 2387499. E-Mail : Jamakaran@yahoo.com. Fax: 0427-2386464. www.Jamakaran.com

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

ഈ വർഷത്തിന്റെ അവസാനം ജാമക്കാരൻ മാസിക മുഖേന നിങ്ങളെ എനിയ്ക്ക് സന്ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷം.

കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ ദൈവം നമ്മെ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതിനായി സ്തോത്രം.

തമിഴ്നാട്ടിൽ ചെന്നൈ (Madras) കടല്ലൂർ എന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മഴയാൽ സംഭവിച്ച നാശങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. നൂറ് വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് വെള്ളം മുഖാന്തിരം നാശം സംഭവിച്ചത്.

കോടിക്കണക്കിന് വ്യാപാരസാധനങ്ങൾ നശിച്ചുപോയി. വീട്ടിലുള്ള സാധനങ്ങൾ ഫ്രിഡ്ജ്, റ്റി.വി., കമ്പ്യൂട്ടർ, സർട്ടിഫിക്കറ്റുക്കൾ, പാസ്പോർട്ട്(Fridge,TV,Computer, Passport,Certificate) എല്ലാം നശിച്ചുപോയി. യേശുക്രിസ്തു നോഹയുടെ കാലത്ത്, ഓർത്തുകൊൾക എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ പുനരധിവസിപ്പിക്കാൻ ഏകദേശം 3 വർഷമെങ്കിലും വേണ്ടിവരും. സാധാരണനാശമല്ല സംഭവിച്ചത്. ബെൻസ് കാർ മുതൽ വിലയേറിയ കാറുകൾ മുഴുവനും ആരും ഉപയോഗിക്കാത്തവണ്ണം നാശമായി. ഇൻഷ്വുറൻസ് കാറുകൾ പോലും അതിന് പണം നൽകാൻ സാധിക്കില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് വാഗ്വാദം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. **മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം കണ്ടോ! ഓരോരോ വീട്ടിലും കഴുത്തോളം വെള്ളം.**

പക്ഷേ, കുടിക്കാൻ വെള്ളം കിട്ടാതെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എ.ടി.എം–ൽ ലക്ഷങ്ങളും, ബാങ്കിൽ കോടികളും ഉണ്ട്. villas മാതിരിയുള്ള Banglaw 18 നിലകളുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ ജീവിച്ചു എന്നിട്ടും കഴിക്കുവാൻ ഒരു പൊതിച്ചോറിനുവേണ്ടി ഹെലികോപ്റ്ററിന് കൈകാട്ടി സിനിമാനടീനടന്മാർ പോലുള്ള പണക്കാർ കരയുന്നത് കണ്ടു.

DECEMBER 2015

ഭയങ്കര ക്ഷാമത്തിലും ഒരു പിടിമാവ് അളവ് കുറയാതെ അത് വർദ്ധിപ്പിച്ചുതന്ന അത്ഭുതം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. അതുപോലെ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശയോടെ ജീവിച്ച പലരും മഴവെള്ളത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ട വാർത്തകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശിക്കുന്നവരെ ദൈവം ഒരിക്കലും കൈവിടില്ല. ഈ വർഷാവസാനത്തിൽ നാം എല്ലാവരും ഒരു ആത്മീയ തീരുമാനമെടുത്ത് പാപത്തിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പദവിമോഹമോ ജഡമോഹമോ ഉണ്ടാകാതെ ജീവിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ സഹായം തേടാം. ദൈവകൃപ നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടി ഉണ്ടാകട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ എഴുതിയ പരീക്ഷയിൽ നല്ല മാർക്കുകൾ വാങ്ങി ജയിച്ചതിനായി ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. കർത്താവ് പൈതങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും തൻമൂലം നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ലഭിക്കുവാനും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങളും പ്രാർത്ഥിക്കുക. **വായനക്കാരുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ചു മാസം തോറും മാസിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.**

കർത്താവിന്റെ ഉന്നത ശുശ്രൂഷയിൽ

ഡോ. പുഷ്പരാജ്

വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു - അറിയിപ്പ്

മണിയോടർ (EMO)

EMO വഴി ആയി മണിയോടർ അയിച്ചവർ പണം അയിച്ചിട്ടും മാസിക എന്തു കൊണ്ട് അയിച്ചില്ല എന്നു എനിക്കു കത്തെഴുതി ചോദിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള EMO മണിയോടറിൽ, ഏതു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പണം അയച്ചു എന്നു വിവരം എഴുതാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മണിയോടർ വഴിയായോ, ഓൺലൈൻ മൂലം ബാങ്കു വഴിയായോ പണം അയക്കുന്നവർ. നിങ്ങളുടെ മേൽ വിലാസത്തിനോടൊപ്പം ഏതു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി അയച്ചു എന്നു കത്തെഴുതി അറിയിച്ചാൽ വളരെ ഉപഹാരമായിരിക്കും.

എന്റെ ബാങ്ക് പാസ്ബുക്കിൽ ഓൺലൈൻ വഴിയായി പണം അയക്കുന്നവരുടെ പേരും, സ്ഥലവും പോലും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പണം അയച്ചയുടനെ ഒരു കത്തു വഴിയായി നിങ്ങൾ പണം അയച്ച വിവരം, കാരണം, തുക, ബാങ്കിന്റെ പേര്, നിങ്ങളുടെ വിലാശം, ഏതു തിയതി എന്നല്ലാം എഴുതി അറിയിച്ചാൽ രസീത് അയിക്കാൻ സൗകര്യം ആയിരിക്കും. അതു മാത്രമല്ല പ്രധാനമായി **ഇൻകം ടാക്സിനു** അര് അയച്ചു, എന്തിനു വേണ്ടി അയച്ചു എന്ന വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ വളരെ ഉപയോഗമായിരിക്കും.

ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് സഹകരിക്കണം. ഈ ദൈവ വേലയിൽ പങ്കു ചേരുന്ന നിങ്ങൾ ഏവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുമാരാകട്ടെ.

സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി

C.S.I.ബിഷപ്പുമാരുടെ പദവിമോഹം

Rt.Rev.Devakatacham
Kanyakumari Diocese

Most Rev.Dyvasirvadam,
Moderator

Dupty Moderator.
Rt.Rev.Thomas K.Oommen

* സി.എസ്.ഐ ബിഷപ്പുമാർ, അച്ചന്മാർ എന്നിവരുടെ വിരമിക്കാനുള്ള വയസ്സ് കൂട്ടുവാനുള്ള C.S.I നിയമഭേദഗതി (Amendment) നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രധാന മൂന്ന് ബിഷപ്പുമാർ.

കഴിഞ്ഞമാസം മാസികയിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ Amendamant (നിയമഭേദഗതി) കൊണ്ടുവരുവാനായി എല്ലാ ഡയോസിസിലും ഇലക്ഷൻ നടത്തുക്കുകയുണ്ടായി.

ഭൂരിപക്ഷം സി.എസ്.ഐ അച്ചന്മാർക്കും സഭാജനങ്ങൾക്കും ഇതിനോട് യോജിപ്പില്ലായിരുന്നു.

എന്നാലും മോഡറേറ്റർ ചില ബിഷപ്പുമാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയാണ് നിർബന്ധിച്ചത്. ചില ബിഷപ്പുമാർക്ക് തന്റെ വീറ്റോ പവർ വഴിയായ് അടുത്ത മോഡറേറ്റർ പദവി നൽകുവാൻ സഹായിക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ Amendment പാസ്സാക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തത്.

ചില ബിഷപ്പുമാർ Amendment Pass ആയി എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ ഇലക്ഷൻ തെറ്റായ രീതിയിൽ നടത്തിയതായിരുന്നു

അതുകാരണം ആ Amendment (നിയമഭേദഗതി) ജയിച്ചു എന്ന് സിനഡ് അറിയിച്ചു.

കേക്ക് മുറിച്ച് വിജയം ആഘോഷിച്ച ബിഷപ്പ്

കന്യാകുമാരി ഡയോസിസ് ബിഷപ്പ് മുൻ **മോഡറേറ്ററുമായ** ബിഷപ്പ് **ദേവകടാക്ഷം** അവർകൾ മോഡറേറ്റർ പദവിയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ ഈ നിയമഭേദഗതി (Amendment) ആദ്യം കൊണ്ടുവന്നു. ഇദ്ദേഹം വിരമിച്ച ശേഷം കന്യാകുമാരി ഡയോസിസിൽ ബിഷപ്പായി തന്റെ പദവിയിൽ തുടർന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് ഈ Amendment ജയിച്ചതിനുശേഷം കേക്ക് മുറിച്ച് പടക്കം പൊട്ടിച്ച് പത്രക്കാരെ വരുത്തി വലിയ ആഘോഷം നടത്തിയത്. ആ സന്തോഷം അല്പദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണുണ്ടായത്.

நாகர்கோவில் சிஎஸ்ஐ கம்யூனிட்டி ஹாலில் நடந்த நன்றி கூடுகை நிகழ்ச்சியில் பிஷப் தேவகடாட்சம் கேக் வெட்டினார்.

സുപ്രീംകോർട്ടിന്റെ വിധി

സുപ്രീംകോർട്ട് ഇടപെട്ട് ഈ Amendment Pass ആക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന വിധി പറഞ്ഞു. ജനുവരി 11–ാം തീയതിക്കുള്ളിൽ വിധി മാറ്റുവാൻ **മോഡറേറ്റർ ദേവാശീർവാദം** അവർകൾ പുതിയ രീതികളിൽ സുപ്രീംകോർട്ടിൽ ചെന്ന് ശ്രമിക്കുന്നതായുള്ള വാർത്ത കേൾക്കുവാനിടയായി. ഈ പദവിയ്ക്ക് പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഈ ബിഷപ്പുമാർ പദവിക്കുവേണ്ടി അലയുമോ? സിനഡ് കോടികൾ മുടക്കി ഈ കേസ്സുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പണമെല്ലാം സി.എസ്.ഐ സഭാവിശ്വാസികൾ കൊടുത്ത വഴിപാടുകൾ ആണ്.

ദുബായിൽ സി.എസ്.ഐ ബിഷപ്പുമാരുടെ സിനഡ് യോഗം

കഴിഞ്ഞവർഷം **CSI സിനഡ് യോഗം ദുബായിൽ** വെച്ച് നടന്നത് നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. കോടികൾ മുടക്കി ദുബായിൽ സിനഡ് യോഗം നടത്തുവാൻ കാരണം എന്താണ്? ദുബായിലുള്ള ന്നു. Mr.Durairaj അവർകൾ എന്നെ വന്ന്കണ്ട് ഒന്നരമണിക്കൂർ നേരം സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹമാണ് ഈ സിനഡ് യോഗം നടത്തുവാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തത്. ദുബായിൽ ബിഷപ്പുമാർ വാങ്ങിയ സ്വർണ്ണങ്ങൾ, ആഡംബർചിലവുകൾ, ബിഷപ്പുമാർക്ക് ചിലവാക്കിയ കോടിക്കണക്കിന് പണം ഇതെല്ലാം ആത്മീയസാക്ഷിയല്ല

കഴിഞ്ഞ 75 വർഷങ്ങളായി ഞാൻ സി.എസ്.ഐക്ക് വേണ്ടി എന്റെ സഭയിലും തെന്നിന്ത്യ മുഴുവൻ സഭകളിലും പ്രസംഗിച്ച് കൂടുതൽ ഭാരപ്പെടുന്നവനായതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇത് എഴുതുന്നത്. കൂടാതെ എന്റെ പിതാവ് 30 വർഷം സി.എസ്.ഐ സഭാസെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ച വ്യക്തിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സി.എസ്.ഐയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വലിയ ഭാരം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബരക്തത്തിൽ കലർന്നിരിക്കുന്നത്. കൺമുമ്പിൽ തന്നെ സി.എസ്.ഐ നാശത്തിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ആത്മീയത നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ട് സഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നത്. ഇതുമുഖാന്തിരമാണ് സി.എസ്.ഐ സഭയിലെ ചില ബിഷപ്പുമാർക്ക് എന്നോട് വെറുപ്പ് തോന്നാൻ കാരണമായി ഞാൻ കരുതുന്നത്. ദൈവം എനിക്കു തന്നെ ദൗത്യം നിറവേറ്റി എന്ന സംതൃപ്തി എനിക്കുണ്ട്. തുടർന്ന് ബിഷപ്പുമാർക്കും അച്ചന്മാർക്കും മോഡറേറ്റർമാക്കു വേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

നുണ കേൾപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ :

അവന്റെ (Bishop - Moderator) ഭൃത്യന്മാർ ഒക്കെയും ദുഷ്ടന്മാരാകും. (സദൃ 29:12).

കോടികൾ കൊടുത്ത് ബിഷപ്പ്, മോഡറേറ്റർ പദവികൾ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ് ഓരോ ബിഷപ്പുമാരും. ഇവരെല്ലാവർക്കും അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ബിഷപ്പ്, മോഡറേറ്റർ പദവികൾ വന്നാൽ വലിയ പ്രയോജനം ഉണ്ട്.

കേരളത്തിൽ ഡയോസിസ് കൗൺസിൽ മെമ്പർമാരും അച്ചന്മാരും കൂടിയ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ബിഷപ്പ് പറഞ്ഞത് കേരളത്തിൽ ബിഷപ്പ് പദവിക്ക് പണം കൊടുക്കാതെ ബിഷപ്പായ ആൾ ഞാൻ മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുമൂന്ന് പേർ ഇദ്ദേഹം ബിഷപ്പാകുവാൻ പണം കൊടുത്ത യോഹന്നാൻ അവർകളോട് ചോദിച്ചാൽ ആൾ വഴി പണം സിനഡിന് പോയി എവിടെ വച്ചാണ് പണം കൈമാറിയത് എന്ന് പറഞ്ഞതായി ഒരു ലഘുലേഖനം കിട്ടി.

ഇതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സി.എസ്.ഐയുടെ ദുഃഖകമരായ സ്ഥിതി.

നന്ദി

* ഈ Amendment ന്റെ (നിയമഭേദഗതി) തടഞ്ഞ Supermcourt Judge ന് നന്ദി.

* ഇതിനുവേണ്ടി വലിയ തുക മുടക്കി Supremcourt Jude ൽ ചെന്ന് Amendment നെ തോൽപ്പിച്ച മാന്യന്മാർക്ക് നന്ദി.

* ഈ Amendment തോൽക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച വിശ്വാസികൾ, അച്ചന്മാർ, തൂത്തുക്കുടി, തിരുനെൽവേലി, കോട്ടയം, ആന്ധ്ര, ബാംഗ്ലൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ച എല്ലാവർക്കും നന്ദി.

* Moderator ഈ Supermcourt Judge വിധിയെ വീണ്ടും, തോൽപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിനും, അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ കോപം അവരുടെ മേൽ വരാതിരിക്കാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

* ദൈവം നമ്മുടെ സി.എസ്.ഐ സഭകൾക്ക് ഈ പുതുവർഷം സമാധാനം നൽകുമാറാകട്ടെ. ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം 5,6-ന്റെ തുടർച്ച ......

ജാമക്കാരന്റെ കുറിപ്പ് :-

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, യുവജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, എന്റെ ബാല്യകാലത്തിൽ ഞാൻ നേരിട്ട വികാര പരീക്ഷകളും, അതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട വിവരങ്ങളും എന്റെ സ്വന്ത അനുഭവസാക്ഷിയായി തിരിഞ്ഞുനോട്ടം 5,6 എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ജാമക്കാരൻ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ തലമുറയിലെ യുവജനങ്ങൾക്കായി വീണ്ടും ഈ മാസത്തെ ജാമക്കാരനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നമ്പർ 5

ത എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ അതുപോലെ **ജാമക്കാരൻ** വായനക്കാരോടു **തിരിഞ്ഞുനോട്ടം** എന്ന ശീർഷകത്തിൽ നേരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി പങ്കിട്ടുവരികയാണ്. ഇപ്രകാരം ഉള്ള സംഭവങ്ങളിൽ ചിലതു വായനക്കാർക്കു പ്രയോജനം ഉള്ളതും ചിലതു പ്രയോജനം ഇല്ലാത്തതുമാണ്.

ഇപ്രാവശ്യം ഞാൻ എഴുതുന്ന, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന ഈ സംഭവം യുവാക്കൾക്കു നിശ്ചയമായി പ്രയോജനപ്പെടുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. എന്റെ പല പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങളിലും ഈ സംഭവങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഹൈസ്ക്കൂളിൽ

ഞാൻ ഹൈസ്ക്കൂളിൽ 6-ാം ക്ലാസിൽ (Ist Form) പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു രണ്ടു ആത്മ സ്നേഹിതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ സമയത്തും ഇവരിൽ ഒരാൾ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. മറ്റേയാൾ എന്റെ പാട്ടിലും തമാശയിലും മാത്രം രസിക്കുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയിരുന്നാലും ഇവർ രണ്ടുപേരും എനിക്ക് ഒരുപോലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരും ഒരേ സ്ഥലത്ത് നിന്നാണ് തീവണ്ടി കയറുന്നതും സ്ക്കൂളിൽ നിന്നു വരുന്നതുമെല്ലാം.

ഇവരിൽ ഒരുവന്റെ പേരു പറയാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം ഇവന്റെ വീട്ടുകാർ ഇതു വായിക്കാൻ ഇടയായാൽ അവരുടെ മനസ് വേദനിക്കും. അവൻ ചെറുപ്പം മുതൽ തന്നെ ലൗകീക സുഖങ്ങളിൽ മുഴുകിയവനായിരുന്നു. 6–ാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ ക്ലാസ് കട്ട് ചെയ്തു സിനിമയ്ക്കും മറ്റും പോകുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ ലൗകീക സുഖങ്ങളിലെ താൽപര്യം മനസിലാകുമല്ലോ.

അവൻ തനിയെ പോകുന്നതു മാത്രമല്ല എന്നേയും എന്റെ മറ്റെ കൂട്ടുകാരനേയും കൂടെ സിനിമയ്ക്കു വിളിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭയങ്കര പേടിയായിരുന്നു.

കാരണം ഞങ്ങൾക്ക് മാതാപിതാക്കളെ ഭയമായിരുന്നു.

മറ്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ സഹവാസം കൊണ്ടു ഞാൻ ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചു. എന്നാൽ ഇവൻ എന്റെ തമാശയിലും മറ്റും ഒരളവുമാത്രമേ രസിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ സിനിമയ്ക്ക് പോകുന്ന സ്നേഹി തനോ മുഴുവനായി രസിച്ചിരിക്കും.

ഞാൻ നന്നായി സിനിമാപാട്ടു പാടുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ റേഡിയോ ഇല്ലാതിരുന്നതി നാൽ അടുത്ത വീട്ടിൽ പോയിരുന്ന് പാട്ടുകൾ കേൾക്കുക പതിവായിരുന്നു. സിനിമ കാണാതെ തന്നെ ഞാൻ സിനിമയിലെ പാട്ടുകൾ അതേ രീതിയിൽ പാടുമായിരുന്നു. എന്റെ വീട്ടുകാർ എന്നെ സിനിമയ്ക്കു പോകാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. എന്റെ സിനിമാ സ്നേഹിതൻ ഞാൻ പാടുന്ന പാട്ടുകൾ ഏതു സിനിമയിലാണെന്നു വിവരിക്കും. അതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം ധാരാളം വർണ്ണിക്കുമായിരുന്നു.

അതെല്ലാം കേട്ടു കേട്ടു എനിക്കും സിനിമയ്ക്ക് പോകണമെന്ന മോഹം ജനിച്ചു. ഒരു വശത്തു വീട്ടുകാരുടെ വിലക്ക്, മറുവശത്തു സിനിമാ മോഹം ഇവ രണ്ടും കൂടെ ഒരുഗ്രൻ പോരാട്ടം. 8–ാം ക്ലാസുവരെ ആ മനപോരാട്ടയുദ്ധം വിജയിച്ചില്ല.

9–ാം ക്ലാസിൽ പ്രവേശിച്ചയുടനെ ഒരു ദിവസം ഏതോ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഉച്ച വരെ മാത്രമേ ക്ലാസുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇക്കാര്യം എന്റെ വീട്ടുകാർക്കറിയില്ല എന്നു മാത്രമല്ല എന്റെ നല്ല സ്നേഹിതൻ അന്ന് സ്ക്കൂളിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു.

ഈ അവസരത്തിലാണ് സിനിമാസ്നേഹിതൻ വഴിയായി പിശാച് എന്നിൽ അടിയുറപ്പിച്ചത്. ഉച്ചയ്ക്ക് വിടും എന്നത് വീട്ടിലാർക്കും അറിയില്ല. മറ്റെ സ്നേഹിതനും കൂടെ ഇല്ല. പിന്നെ എന്തേ നിനക്ക് സിനിമയ്ക്കു വന്നാൽ? നീ ക്ലാസു കട്ടുചെയ്തല്ലല്ലോ സിനിമയ്ക്ക് വരുന്നത്. അങ്ങനെയാ ണെങ്കിലല്ലേ നീ തെറ്റുകാരനാകയുള്ളൂ.

സിനിമ വിടുന്ന സമയത്താണ് ഞാൻ സാധാരണയായി വീട്ടിൽ എത്തുന്നത്. അതിനാൽ സ്നിമയ്ക്കു പോയാൽ, തന്നെ ആർക്കും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ വീട്ടിലെത്താൻ താമസി ച്ചാൽ തീവണ്ടി വൈകി എന്നു പറയാം. ഇങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞു ആ സ്നേഹിതൻ എന്നെ സിനി മയ്ക്കു പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനസിന് ഭയങ്കര പോരാട്ടം, ഞാൻ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ സിനിമയ്ക്കു വരുന്നില്ല എന്നു പറയാൻ എനിക്ക് ധൈര്യം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ട് എന്റെ കയ്യിൽ പൈസ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു.

എടാ നീ വാ പൈസ ഞാൻ തരാം എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ എന്നെ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

എനിക്ക് വളരെ മനപോരാട്ടം ഉണ്ടായി. എന്നെ വിശ്വാസത്തോടെ സ്ക്കൂളിൽ വിട്ട വീട്ടുകാർക്ക് ദ്രോഹം ചെയ്യുകയല്ലേ എന്ന് എന്റെ ഉള്ളിൽ തോന്നിച്ചു. എന്റെ ചുറ്റും എന്റെ വീട്ടുകാരും സ്വന്തക്കാരും നിൽക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നിന്റെ മാതാപിതാക്കളും നിന്റെ കൂടെ സിനിമയ്ക്ക് വരുന്നുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്ക അവൻ പറഞ്ഞു.

തറയ്ക്കുള്ള റ്റിക്കറ്റ് എടുക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു വലിയ ക്യൂ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്യൂവിലെ തിരക്കു മൂലം ഇരുവശവുമുള്ള ഭിത്തി ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തും എന്ന് തോന്നിപ്പോയി. ക്യൂവിൽ നിന്നാൽ റ്റിക്കറ്റ് കിട്ടുകയില്ലെന്ന് വിചാരിച്ച് ഭിത്തിയിലുള്ള ചില വിടവുകളിലൂടെ നോക്കി. പിന്നീട് അവൻ എന്നോട് കയറാൻ പറഞ്ഞ് എന്നിട്ട് എനിക്കുള്ള പൈസ എനിക്ക് തരികയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് വീണ്ടും കയറാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ മടിച്ചുനിന്നപ്പോൾ അവന് ദേഷ്യം വന്നു.

ഹോ! നാശം നിനക്ക് പൈസയും തന്നിട്ട് നിന്റെ കാല് പിടിക്കണോ? എന്നവൻ അലറി. പിന്നീട് അവൻ എന്നെ ഭിത്തിയുടെ മുകളിൽ വലിച്ചു കയറ്റി.

ഭിത്തിയുടെ പുറത്തിരുന്നതിനാൽ താഴെ വെറും തലകൾ മാത്രമേ കാണാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തലകളുടെ പുറത്ത് എങ്ങനെ കാലുവച്ചിറങ്ങും എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴേക്കും എന്റെ സ്നേഹിതനും ഭിത്തിയുടെ മുകളിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അവൻ കയറിയ ഉടനെ എന്നെ പിടിച്ചൊരുതള്ള്. തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന തലകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഡും എന്നു ഞാൻ വീണു.

അടിയെടാ! ചവിട്ടെടാ എന്ന ശബ്ദം ഞാൻ പലരിൽ നിന്നു കേട്ടു.

അപ്പോഴേക്കും എന്റെ ശരീരം രണ്ടു പേരുടെ ഇടയിൽ കിടന്ന് ഞെരുങ്ങുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു. അതുനുമുമ്പേ **അടി, ചവിട്ട്** എന്ന ശബ്ദവും.

ഹോ! എന്റെ സ്നേഹിതനും ചാടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ അവൻ എന്റെ പേരു വിളിച്ചു ഞാൻ എവിടെയാണെന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ വിളിച്ചത് ക്ലാസിൽ ഹാജർ വിളിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നി. ഞാനോ പേടിച്ചു പേടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്നെ ഉറക്കെ വിളിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല എന്റെ പേരും വിളിക്കുന്നു. എനിക്ക് കോപം വന്നു.

ടിക്കറ്റു കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോഴാണ് പത്തുപൈസ നഷ്ടപ്പെട്ട വിവരം ഞാനറിയുന്നത്. കൂട്ടുകാരൻ വരുന്നതുവരെ ഞാനവിടെ നിന്നു. അവൻ വന്നു വീണ്ടും പത്തു പൈസ കൂടെ തന്നു.

രണ്ടുപേരും അടുത്തടുത്തിരുന്നു സിനിമ കണ്ടുവെങ്കിലും എനിക്ക് സിനിമ രസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു വിധം സിനിമ കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നു ചേർന്നു.

വീട്ടിൽ കയറാൻ പേടിതോന്നി. എന്തേ വൈകി എന്ന് ആരും ചോദിച്ചില്ല. എന്റെ ഭാഗ്യം, ആദ്യത്തെ ഒളിച്ചുള്ള സിനിമകാഴ്ച ഒരു പ്രശ്നവും വരുത്തിയില്ല എന്നുള്ളത് എനിക്ക് ധൈര്യം തന്നു.

രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും ഒരു സിനിമക്കുപോയി അതിനെതുടർന്നു പലപ്രാവശ്യം സിനിമയ്ക്ക് പോയി.

എന്റെ സ്നേഹിതനു ഞാൻ നന്ദിയുള്ള അടിമയായി.

ഇപ്പോൾ എന്റെ നല്ല സ്നേഹിതനെ ഞാൻ തന്നെ മാറ്റി നിർത്തി. തീവണ്ടിയിൽ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരിക്കില്ല. അവനോടു കൂടുതൽ അടുത്താൽ എന്റെ പല കുറ്റങ്ങളും അവൻ അറിയേണ്ടിവരുമെന്ന് വിചാരിച്ചു അവനെ വിട്ടു.

എനിക്കുവേണ്ടി സിനിമയ്ക്കും മറ്റും എന്നും പൈസ ചെലവു ചെയ്യുന്നത് എന്റെ സ്നേഹിതനായിരുന്നു. എപ്പോഴും അവനെക്കൊണ്ട് മാത്രം പൈസ എടുപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

അങ്ങനെ എന്നിൽ മോഷണം എന്ന വാസന വളർന്നു. കടയിൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനായി തരുന്ന പൈസയിൽ നിന്നും മോഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അപ്രകാരം നടന്നതുകൊണ്ട് ആ വർഷം ഞാൻ തോറ്റു.

എന്റെ സ്നേഹിതനിലുള്ള മറ്റൊരു ദുർഗുണം ജോൽസ്യം, കൈരേഖ നോക്കുക എന്നിവയാണ്. ഒരു പ്രാവശ്യം ഒരു പ്രശസ്തനായ കൈരേഖാവിദഗ്ദ്ധൻ സേലത്തുള്ള ഒരു ലോഡ്ജിൽ തങ്ങിയിരിക്കുന്നതറിഞ്ഞു 30 രൂപ കൊടുത്തു കൈരേഖാ വിവരം എഴുതി വാങ്ങി. പിന്നീട് മറ്റൊരു ജാതകം പറയുന്ന ജോൽസ്യൻ വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു ഒരു വലിയതുക കൊടുത്തു അവന്റെ നക്ഷത്രം നോക്കി. (അവൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നിട്ടും അവന്റെ അച്ഛൻ ഓരോ കുട്ടി ജനിക്കുന്ന സമയത്തും ആ കുട്ടിയുടെ ജനനസമയം, നക്ഷത്രം ഇവ കുറിച്ചു സൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു).

നക്ഷത്രം നോക്കിയ ശേഷം ആ ജോത്സ്യൻ കുറിച്ചു കൊടുത്ത പുസ്തകം കയ്യിൽ കിട്ടിയതു മുതൽ അവൻ മനപ്രയാശമുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടു. കാരണമെന്താണെന്നു ഞാൻ ആരാഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ നക്ഷത്രവും ആയുസും വ്യത്യാസമായി കാണുന്നതായി പറഞ്ഞു. കൈരേഖ അനുസരിച്ചു ആയുസ് 87 വയസുവരെ ഉണ്ട്. നക്ഷത്രം അനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ 80 വയസുവരെയും.

ആ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിനു 7 വയസിന്റെ വ്യത്യാസമല്ലേ ഉള്ളൂ. നീ മരിക്കണമെങ്കിൽ ഇനിയും എത്ര വർഷം കിടക്കുന്നു. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ എന്തിനു നീ വിഷമിക്കണം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ **ഇല്ല** അങ്ങനെ വ്യത്യാസം വരാൻ പാടില്ല എന്നവൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

സിനിമ മോഹം കൂടിയതിനാൽ ഞാൻ തോറ്റു പോകുമെന്നു എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. 9–ാം ക്ലാസിൽ ഞാൻ തോറ്റു. ഞാൻ മൂലം ആ സ്ക്കൂളിൽ പല പ്രശ്നങ്ങൾ വന്നതിനാൽ എന്നെ ആ സ്ക്കൂളിൽ നിന്നു മാറ്റി. എന്നിട്ട് ' തിരുവണ്ണാമല' (തമിഴ്നാട്) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റലിൽ എന്നെ ചേർത്തു.

എന്റെ സിനിമാ സ്നേഹിതനും ഞാനും പിരിഞ്ഞിട്ടു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.

എന്റെ ആ കൂട്ടുകാരൻ എങ്ങനെയോ ഇഞ്ചിനിയറിംഗ് പാസായി. ബോംബേയിൽ ഒരു ഉയർന്ന കമ്പനിയിൽ ധാരാളം ശമ്പളം കിട്ടുന്ന ജോലി നോക്കുന്നു. ഞാനാണെങ്കിൽ പട്ടാളത്തിൽ നിന്നു മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു വന്നു.ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ യൗവ്വനകാലം ആരംഭിച്ചു. ഈ ആരംഭ ജീവിതത്തിൽ കർത്താവ് എന്നെ സമീപിച്ചു. ഞാൻ പട്ടാള മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന ഉടനെ ഒരാഗ്രമത്തിലുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ആശുപത്രിയിൽ താൽക്കാലികമായി ജോലിക്കു ചെന്നു. അതിനുശേഷം സേലത്തു നിന്നു 27 മൈൽ അകലെ ഉള്ള **ഡാനിഷ്പെട്ട്** എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ബഥേൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവമിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ ഡോക്ടറായി. അത് എനിക്കൊരു ഭാഗ്യമായിരുന്നു. അതേ! അവിടെ വച്ചു യേശു എന്നെ സമീപിച്ചു. എന്നെ രക്ഷിച്ചു. ഞാൻ ഒരു പക്ഷെ അവിടെ ചെന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെയാകുമായിരുന്നു? ആർക്കും വേണ്ടാത്തവനായി ഞാൻ മരിക്കുമായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച എന്റെ യേശുവിനു ആയിരമായിരം സ്തോത്രങ്ങൾ.

1964ാം വർഷത്തിലാണ് ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായത്.

ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഉടൻ എന്റെ ആദ്യത്തെ ജോലി എന്നോടുകൂടെ ചേർന്നു പാപം ചെയ്ത എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്ക് എന്നിൽ വന്ന മാറ്റത്തേയും രക്ഷിക്കപ്പെടലിനെയും കുറിച്ച് പറയണം എന്ന തായിരുന്നു.

ഈ ജോലി എന്നെ അത്യന്തം വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ എവിടെ എല്ലാം ചിത റിപ്പോയിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ എല്ലാം വളരെ യാത്രാക്ലേശം സഹിച്ചും യാത്രചെയ്തും അവരെ നേരിൽ കണ്ടുപിടിച്ച് എന്റെ രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയിച്ചു.

നേരിൽ കാണാൻ സാധിക്കാത്തവരുടെ മേൽവിലാസം അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു, കത്തുമൂലം എന്റെ മനമാറ്റത്തെയും രക്ഷിക്കപ്പെടലിനെയും കുറിച്ചറിയിച്ചു. ഈ സംരംഭത്തിൽ എന്നെ ആദ്യമാദ്യം പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ബോംബേയിലുള്ള എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മേൽവിലാസം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് തേടിപ്പിടിച്ചു.

വിലാസം കിട്ടിയ ഉടനെ ഞാൻ തനിച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം അവനു കത്തെഴുതി എന്നിൽ വന്ന മാറ്റം, രക്ഷിക്കപ്പെടൽ എന്നിവ തെളിവായെഴുതി നീയും രക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്ന് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു കത്തെഴുതി.

എന്നാൽ എന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടൻ അവൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവൻ എന്നെ ബോംബേ യിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ബോംബേ ഒരു സ്വർഗ്ഗമാണെന്നും അവിടെയുള്ള കാഴ്ചകൾ രസിക്കാൻ 24 മണി ക്കൂർ മതിയാകുന്നില്ല എന്നും, പലവിധത്തിലുള്ള സന്തോഷങ്ങൾ ഇവിടെ അനുഭവിക്കാം എന്നും അവൻ എന്നെ എഴുതി അറിയിച്ചു. എന്നാൽ എന്റെ രക്ഷിപ്പിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതി നെക്കുറിച്ചും അവൻ ഒന്നും സൂചിപ്പിച്ചില്ല. അതു എനിക്കു വളരെ വേദന തോന്നിച്ചു.

കുറെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ഒരു കത്ത് എനിക്ക് ലഭിച്ചു. അതിൽ തനിക്ക് ഒരു രഹസ്യ രോഗം വന്നതായും തന്റെ കമ്പനി ഡോക്ടറെ കാണിക്കാൻ നാണമാവുന്നു എന്നും, ആ അസുഖത്തിന്റെ വിവരം മറ്റുള്ളവർ അറിയുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ഉയർന്ന ജോലിക്ക് അപമാനം ആകും എന്നതിനാലും, നീ ഒരു ഡോക്ടർ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ അസുഖത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി എഴുതുന്നു എന്നു മാത്രവുമല്ല അതിനുവേണ്ട മരുന്നു തനിക്ക് എഴുതി അയിക്കണമെന്നും എഴുതിയിരു ന്നു. നീ എഴുതുന്ന മരുന്നു ഞാൻ രഹസ്യമായി വാങ്ങികഴിക്കും അവൻ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഈ കത്തു വായിച്ച എനിക്ക് അവനെക്കുറിച്ച് വളരെ വേദന തോന്നി. അവൻ എഴുതിയ കത്തിന് മറുപടിയായി ഞാൻ ഒരു നീണ്ട കത്തു അവനെഴുതി. അതിൽ മുഖ്യമായി, നീ ചോദിച്ചതുമൂലം നിന്റെ രഹസ്യ അസുഖത്തിന് മരുന്നു കുറിക്കാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ആദ്യം നീ കർത്താവിന് നിന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുക.

നിന്റെ ശാരീരിക സന്തോഷമാണ് പ്രധാനം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഈ ജഢീക സന്തോഷത്തിന് ഒരു അവസാനമോ ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇതിനുപരിയായി ഒരു ദൈവീക സന്തോഷമുണ്ട്. അതിനെ നീ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അനുഭവിക്കണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം. അതിന് നീ വഴിതെളിക്കുമോ? നിന്നെയും കർത്താവ് സ്നേഹിക്കുന്നു. നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്റെ ലൗകിക സുഖത്തെ നീ വിടണം. ഈ ശാരീരിക സുഖമാണ് ലോകം എന്നു നീ ചിന്തിക്കരുത്, എന്നെല്ലാം ഞാൻ അവനെഴുതി. മാത്ര മല്ല, ബൈബിളിലെ വചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു അവന് ഒരു നീണ്ട കത്തെഴുതി.

അതിനു മറുപടി ഉടനെവന്നു. അതിൽ ഈ ലോകത്തിൽ നീ മാത്രമേ ഡോക്ടറായിട്ടുള്ളോ? ഇവിടെയും രഹസ്യമായി സുഖക്കേടു നോക്കിക്കാൻ തനിക്ക് കഴിയുമെന്നു അവൻ എഴുതി. മാത്രവു മല്ല നീ എന്റെ ആത്മസ്നേഹിതനായതുകൊണ്ട് എന്റെ രഹസ്യം നീ മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ മതി എന്നും കൂടെ വിചാരിച്ച് ഞാൻ നിനക്കെഴുതി. നീ എന്താണ് വലിയ ഗമ കാണിക്കുന്നത് എന്നു എഴുതി, അവന്റെ കോപം തീർത്തു.

അവസാനമായി ആ കത്തിൽ എഴുതിയ വാചകമായിരുന്നു എന്നെ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം അറിയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

അവൻ എഴുതിയ വാചകം ഇതായിരുന്നു. ഈ ലോകം ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ഇവിടെയുള്ള സുഖങ്ങളും മനുഷ്യജന്മങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ അറിവിനാൽ ഉണ്ടായതാണ്. അതിനാൽ അവയെ അനുഭവിക്കാൻ എല്ലാ വിധത്തിലും അവകാശമുണ്ട്.

ഞാൻ എന്റെ ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചശേഷം (Retirement) ഈസിചെയറിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു നീ കത്തിലെഴുതിയ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാം. ഇതു എന്റെ യൗവ്വനകാലം, ഈ പ്രായത്തിൽ ഇതെല്ലാം ഞാൻ അനുഭവിക്കാതെ ഇനി എന്നാണ് ഇതെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടത്.

നമ്മുടെ സ്നേഹബന്ധം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ നീ ഇനി എനിക്കെഴുതുന്ന കത്തിൽ ഈ വിധത്തിൽ ബോറടിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ ദയവായി എനിക്കെഴുതരുത്. ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതിയതിൽ നിനക്ക് വേദന തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട് ദയവായി ക്ഷമിക്കുക എന്നെഴുതി.

ആ കത്ത് ഞാൻ കർത്താവിന്റെ അടുത്തുവച്ചു അവനു വേണ്ടി കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അതിനുശേഷം ഞാനും അവനും തമ്മിലുള്ള കത്തിടപാടുകൾ നിർത്തി.

ആറു ആഴ്ച കഴിഞ്ഞു അവന്റെ പിതാവിനു ഒരു കമ്പി വന്നു. ആ കമ്പി അവൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കമ്പനിയിൽ നിന്നുമായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു ആ കമ്പിയുടെ ഉള്ളടക്കം.

നിങ്ങളുടെ മകൻ ഒരപകടത്തിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചുപോയി. ഞങ്ങൾ ഉടനെ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. ക്ഷമിക്കണെ. ഞങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നു. അവന്റെ റൂമിലുള്ള അവന്റെ സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുക.

ഈ കമ്പിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവന്റെ പിതാവു മാത്രം ബോംബേയിൽ പോയി അവന്റെ സാധനങ്ങളെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ മരണ വിവരം പറഞ്ഞു.

ബോംബേയിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ചേർന്നുകുളിക്കുന്ന നീന്തൽ കുളങ്ങൾ കുറെ ഉണ്ട്. ഇവൻ ദിവസവും ഒരു നീന്തൽ കുളത്തിൽ പോവുക പതിവായിരുന്നു. എന്നും സ്നേഹിതരുടെ കൂടെ നീന്തൽ കുളത്തിൽ നീന്തി മണിക്കൂറുകളോളം കളിക്കുമായിരുന്നു.

ആ കളി കഴിഞ്ഞു കുളത്തിൽ നിന്നു കയറി തല തുവർത്തിക്കൊണ്ടു പടികൾ കയറി മുകളിൽ വന്നു. അവസാനത്തെ പടിയിൽ കാൽ വച്ചതും കാൽ വഴുതി ഇരുന്നു വീണു. കുളത്തിൽ വിണു താഴെ വീണപ്പോൾ തലയ്ക്ക് കാര്യമായി പരിക്കേറ്റു. തൻമൂലം ബോധം നശിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അവൻ വെള്ളത്തിനടിയിലായിപ്പോയി.

മറ്റു സ്നേഹിതന്മാർ ഓടിവന്നു നോക്കി. വെള്ളം കണ്ണാടിപോലെയായിരുന്നതിനാലും വെള്ളത്തിനു ചുറ്റും വിളക്കുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നതിനാലും വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന അവനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതു അവൻ നീന്തികളിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും തനിയെ മുകളിൽ വരുമെന്നും വിചാരിച്ചു കൂട്ടുകാർ ഇരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ ശരീരം മുകളിലോട്ടു പൊങ്ങിയില്ല. ചില നിമിഷങ്ങൾക്കകം മൂക്കിൽ നിന്നും നീർ കുമിളകൾ മുത്തു മുത്തായി വെളിയിൽ വന്നു.

അവന്റെ ഈ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞ മറ്റൊരുത്തൻ വെള്ളത്തിൽ ചാടി അവന്റെ മുടിയിൽ പിടിച്ചു മുകളിൽ കൊണ്ടു വന്നു. ഉടൻ ഡോക്ടർ വന്നു. (അവിടെ നീന്തൽ കുളത്തിന് മാത്രമായി ഒരു ഡോക്ടർ എപ്പോഴും ഉണ്ട്).

ഉടനെ പ്രാഥമിക ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു വയറ്റിലുള്ള വെള്ളം പുറത്തു ചാടിപ്പിച്ചു. അത്യാവശ്യം വേണ്ടമരുന്നുകളും കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഇവ ഒന്നിനും അവനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മരണവിവരം സേലത്തുള്ള മാതാപിതാക്കളെ അറിയിച്ചെങ്കിലും ആ നാളുകളിൽ ഡീസൽ എഞ്ചിൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നു നീരാവികൊണ്ടുള്ള തീവണ്ടികൾ ബോംബേയിലെത്താൻ മൂന്നു ദിവസം വേണ്ടിവരും. അതിനാൽ അവനെ അവൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കമ്പനിയിൽ ഭരണാധികാരികൾ തന്നെ ക്രിസ്തുവരീതിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

എന്റെ സ്നേഹിതൻ മരിച്ചു. ഇനി അവനെ എനിക്ക് കാണാൻ സാധിക്കില്ല. ലാസറിനെയും ധന വാനെയും പോലെ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും പോയി ചേരുന്ന സ്ഥലവും വ്യത്യസ്തമായിതന്നെയിരി ക്കും.

ഈ മരണം എന്റെ മനസിനെ സാരമായി ബാധിച്ചു. ആ എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ആത്മാവിനെക്കു റിച്ചു ഏതോ ഒരു കുറ്റ ബോധം എന്നെ കുത്തിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു.

പാപം ചെയ്യാൻ ഒന്നിച്ചു പണം ചെലവുചെയ്ത നാളുകൾ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു.

എന്നാലും മാനസാന്തരത്തിനെ കുറിച്ച് എന്റെ സ്നേഹിതനോട് അവൻ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കത്ത് വഴി അറിയിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചതിനാൽ എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ കുറ്റബോധം ഇല്ല. അതിനു വേണ്ടി ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. എന്നാലും എന്റെ സ്നേഹിതൻ മാനസാന്തരപ്പെ ടാതെ മരിച്ചതിൽ വലിയ വിഷമമുണ്ട്. പണം ചെലവാക്കി ബോംബേയിൽ പോയി അവൻ മരിക്കുന്നതി നുമുമ്പ് അവനെ നേരിട്ടുകണ്ടു പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ മനസ് നിശ്ചയമായും സമാധാ നമായേനേ.

ഇവന്റെ മരണത്തിൽ ഒരു മുഖ്യവിശേഷം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഇവൻ പണം ചെലവാക്കി നോക്കിയ നക്ഷത്രഫലത്തിൽ ഇവന്റെ ആയുസ് 87 വയസുവരെയാ ണെന്നും കൈരേഖയനുസരിച്ച് 80 വയസുവരെയെന്നും കാണുന്നു. എന്നാൽ ഇവൻ തന്റെ 25ാ മത്തെ വയസിൽ മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്തൊരു പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ. അവൻ അവന്റെ യൗവ്വനകാലത്തെയും, അവന്റെ കൈരേ ഖയേയും ജാതകത്തെയും കൂടുതൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ഇന്നു പല ക്രിസ്ത്യാനികളും ജാതകവും നക്ഷത്രവും അറിഞ്ഞ് ജാതകം എഴുതിവയ്ക്കുന്നതും കൈരേഖ നോക്കുന്നതും എത്ര വലിയ മറയത്തരം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിൽ യേശു ഇല്ല എന്നും അവൻ മാറി നിൽക്കുന്നു എന്നും അവർ അറിയുന്നില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ, ഭാവികാലം കർത്താവിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന വിവരം പലരും അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ഇരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിച്ചു.............. .... എന്റെ കാലഗതികൾ നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു..............

(സങ്കീ. 31:14,15) എന്നു ദാവീദു പറയുന്നു. കർത്താവു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കൂ.

.... അഗ്നിപ്രവേശനം ചെയ്യിക്കുന്നവൻ പ്രശ്നക്കാരൻ; മൂഹൂർത്തക്കാരൻ, ആഭിചാ രകൻ, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ, മന്ത്രവാദി, വെളിച്ചപ്പാടൻ, ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ അഞ്ജനക്കാരൻ, എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളവരെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കാണരുത്. ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം യഹോവയ്ക്കു വെറുപ്പാകുന്നു.......... (ആവ. 18:10,11).

എന്റെ സ്നേഹിതൻ കർത്താവിനെയും അവന്റെ കൃപകളെയും വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നാൽ തന്റെ ശരീര ബലത്തെയും പ്രയോജനമില്ലാത്ത ജാതകത്തെയും വിശ്വസിച്ചു.

കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാൻ പോലും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിച്ചു.

തന്റെ അറിവ്, പഠിപ്പ്, ബിരുദം, പദവി, ധനം, യൗവ്വനം, ആരോഗ്യം എന്നിവ അവനെ രക്ഷിക്കും എന്നവൻ കരുതി. **തന്റെ മരണം വളരെദൂരെ എന്നവൻ വിചാരിച്ചു.** എന്നാൽ അത് ഇത്ര അടുത്തു തന്റെ അരുകിൽ വരും എന്നവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

ചിലപ്പോൾ ഒരു വഴി മനുഷ്യന്നു ചൊവ്വായി തോന്നുന്നു. അതിന്റെ അവസാനമോ മരണവഴികളത്രേ (സദൃ. 16:25, 14:12).
തന്റെ ലംഘനങ്ങളെ മറെക്കുന്നവന്നു ശുഭം വരികയില്ല. അവയെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു ഉപേക്ഷിക്കുന്നവന്നോ കരുണ ലഭിക്കും

(സദൃ.28:13).

എപ്പോഴും ഭയത്തോടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.......... (സദൃ.28:14).

പ്രിയമുള്ള യുവസഹോദരീ, സഹോദരൻമാരെ,

നിന്റെ വഴികൾ ശരിയാക്കുക. നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ ചീത്ത അനുഭവം കണ്ടു നിന്റെ തെറ്റുകളിൽ നിന്നു പിന്മാറുക.

എന്റെ സ്നേഹിതനാണ് ആദ്യമായി പാപം ചെയ്യാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല അതിനു വേണ്ടുന്ന പണം ചെലവു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു എന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ദുഃഖമുള്ളവരാക്കി.

ബൈബിളിൽ ഒന്നാം സങ്കീർത്തനത്തിലെ ഒന്നാം വാക്യം വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർക്കുക.

അധിക ചിരി, അധിക തമാശ, പരിഹാസം ഇവ നിന്റെ ദൈവീക ജീവിതത്തെ മാറ്റും.

നിന്റെ മാതാപിതാക്കളോ, നിന്റെ ബന്ധുക്കളോ അറിയുന്നില്ല എന്നു വിചാരിച്ചു നീ ചെയ്യുന്ന പാപം, നീ പറയുന്ന നുണ ഇവ ആരംഭത്തിൽ നിനക്ക് ധൈര്യം തരും. എന്നാൽ അതുതന്നെ നിന്റെ നാശത്തിന് അസ്ഥിവാരം ഇടും.

മറ്റുള്ളവർ നിന്റെ കുറവുകളെ ഉണർത്തുമ്പോൾ തന്നെ നിന്റെ തെറ്റായ വഴികളെ ശരിയാക്കുക. അങ്ങനെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ നീ നിന്റെ പാതയെ ശരിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നീ ആഗ്രഹിച്ചാലും ആ പാപത്തിൽ നിന്നു നിനക്ക് നിന്നെ മാറ്റാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇതു എന്റെ അനുഭവമാണ്.

...... ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുന്നവനോ അനർത്ഥത്തിൽ അകപ്പെടും (സദൃ.28:14).

കൂടെക്കൂടെ ശാസന കേട്ടിട്ടും ശാഠ്യം കാണിക്കുന്നവൻ നീക്കുപോക്കില്ലാതെ പെട്ടെന്നു നശിച്ചു പോകും (സദൃ.29:1).

ദാനിയേൽ എങ്ങനെയുള്ളവരെയാണു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായി തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു നോക്കുക ദാനി. 2:17,18 അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്നേഹിതന്മാരെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നിന്റെ മൂത്ത സഹോദരനായി ഞാൻ നിനക്കൊരു ആലോചന പറയട്ടെ! നിന്റെ കലാലയ ജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ സ്ക്കൂൾ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്നേഹിതന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു അവരോടു കൂട്ടുകൂടുക.

എന്റെ സ്നേഹിതന് സംഭവിച്ചതു പോലെ **യേശു ഇല്ലാത്ത മരണം നിനക്ക്** വരാൻ പാടില്ല.

ഇനി ഞാൻ എന്റെ ആ സ്നേഹിതനു വേണ്ടി എത്രനാൾ ഉപവാസമിരുന്നാലും അവന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ രക്ഷിക്കപ്പെടണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരേ ഒരു ജീവിതം. ആ ജീവിതം യേശുവിനോടുകൂടെ ജീവിച്ചു അവസാനിപ്പിക്കുക. ആ ജീവിതത്തിൽ എത്ര സുഖം, സന്തോഷം ഇവ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അനുഭവിച്ചാലേ അറിയാൻ കഴിയൂ.

ജാമക്കാരൻ വായനക്കാരായ എന്റെ പ്രിയ യുവാക്കളെ കർത്താവുതന്നെ നിങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ ലൗകീക സുഖങ്ങളെയും മാറ്റി ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും കുറ്റമില്ലാത്തതായി വഴി നടത്തട്ടെ.

യൗവനക്കാരാ, നിന്റെ യൗവനത്തിൽ സന്തോഷിക്കുക; യൗവനകാലത്തിൽ നിന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദിക്കട്ടെ; നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള വഴികളിലും നിനക്കു ബോധിച്ചവണ്ണവും നടന്നുകൊള്ളുക;

എന്നാൽ

ഇവ ഒക്കെയും നിമിത്തം ദൈവം നിന്നെ ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്കു വരുത്തും എന്നറിയുക (സദൃ. 11:9).

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

നമ്പർ 6

➜ എന്നെ പ്രാർത്ഥനയിൽ താങ്ങുന്ന **ജാമക്കാരൻ** വായനക്കാരോട് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന ഒന്നിനെയും മറയ്ക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ആത്മീയ മാസികയാണ് **ജാമക്കാരൻ**. അതിൽ വരുന്ന വാർത്തകളെല്ലാം **ജാമക്കാരൻ വായനക്കാരുടെ കുടുംബത്തിന് മാത്രമായാണ്** എഴുതുന്നത്.

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നമ്പർ 5ൽ ഞാൻ ഒരു യുവാവായിരുന്ന കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെ ജാമക്കാരൻ വായനക്കാർ കുടുംബത്തിലുള്ള യുവാക്കൾക്കു പ്രയോജനപ്രദമാകുവാൻ വേണ്ടി എഴുതിയിരുന്നു. പലരും അതിനെ സ്വീകരിച്ചു. ആ ലേഖനം വായിച്ചതിനുശേഷം പലരും ആയച്ചകത്തുകൾ എന്നെ അധികം ഉൽസാഹപ്പെടുത്തി.

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നമ്പർ 5–ൽ എഴുതിയ സംഭവം ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പും പിമ്പും അരംഭകാലത്തിൽ സംഭവിച്ചതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം ഞാൻ എഴുതുന്ന സംഭവം **ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ചില കാലങ്ങകൾ** സംഭവിച്ചതാണ്. പ്രിയമുള്ളവരേ, ഇപ്രാവശ്യം ഞാൻ എഴുതുന്നത് രക്ഷിക്കപ്പെട്ട യുവാക്കൾ ജീവിതത്തിൽ വീണുപോകാതെ ഇരിക്കുവാൻ സഹായകരമായിരിക്കും. ഇതിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെ വായിക്കുന്നവർക്ക് **കർത്താവു തന്നെ** അനുഗ്രഹിച്ചു തരുമാറാകട്ടെ.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ഒരു വിശ്വാസിക്കു പാപ പരീക്ഷകൾ അവനെ തേടിവരും. അതിൽ നിന്നു എങ്ങനെ ജയിക്കം എന്നതാണു ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഓരോ വിശ്വാസിക്കും രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഉള്ള പ്രാർത്ഥന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ഈ രണ്ട് പ്രാർത്ഥനാസമയങ്ങളിലും നമുക്ക് ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ **ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷകരമായ നിലയെ അളന്നുനോക്കാൻ ഒരു അളവുകോലായിപ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്യും.**

മാനസാന്തരപ്പെട്ട് പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു രക്ഷയുടെ അനുഭവം ലഭിക്കുമ്പോൾ വിവരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു ആത്മീയ സന്തോഷം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകും.

ഇപ്രകാരമുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവു ഓരോ നാളും ദൈവത്തോടു അടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. ആ പ്രാർത്ഥനാ സമയങ്ങൾ നമ്മുടെ **കാപട്യങ്ങളെയും, വേദ**

നകളെയും, സങ്കടങ്ങളെയും, പരാജയങ്ങളെയും മറക്കുവാൻ ഉള്ള ഒരു സന്തോഷ സന്ദർഭമായി മാറും.എപ്പോഴാണ് പ്രാർത്ഥനാ സമയം വരുന്നതെന്ന് ആത്മാവ് ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കിയിരിക്കും.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ആത്മീയമായ **പ്രാർത്ഥനാ ആഗ്രഹവും** ആ സമയത്തുള്ള **സന്തോഷവും** ദൈവത്തോട് നാം അടുത്തിരിക്കുന്നതുവരെ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

ആത്മീയ വിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും നാം പിന്തിരിയുമ്പോഴും പാപചിന്തകളും പാപപ്രവൃത്തികളും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ രൂപം കൊള്ളുമ്പോഴും നമുക്കും ദൈവത്തിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനു **വിടവു**ണ്ടാകുന്നു.

ദൈവത്തോടുള്ള നിരന്തര കൂട്ടായ്മക്കു **വിടവു**ണ്ടാകുന്നതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എങ്ങനെ മനസിലാക്കാമെന്നു ചോദിച്ചാൽ, തുടക്കത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയോടു നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ആത്മീയ ആഗ്രഹം കുറയുന്നതായി കാണാം. മാത്രവുമല്ല പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന **ആത്മീയ സന്തോഷം** ഇല്ലാതായി തീരുന്നു, വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതിനു താല്പ്രൃകുറവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്രകാരം, നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന വിഷമം നിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുതന്നെ നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാതെ ഇരിക്കും.

ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മീയ നിലയെ ഒരു വിശ്വാസി മനസിലാക്കിക്കൊണ്ട് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ **പ്രാർത്ഥനാ ആഗ്രഹത്തെയും, ആത്മീയ സന്തോഷത്തെയും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ** ഒരു വ്യക്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയിൽ തീർച്ചയായും **ആത്മീയ പുതു ഉണർവു**ണ്ടാകും. നേരെ മറിച്ച് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനനായിരുന്നാൽ അതിഭയങ്കരമായ **പിൻമാറ്റം** ഉണ്ടാകും.

എന്റെ ജീവിതത്തിലും മേൽ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതു നിങ്ങളോടു പങ്കുവയ്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകും.

1964–ൽ ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആരംഭ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിരുന്ന നാലു കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ നാലു കുടുംബങ്ങളും എന്നെ ആത്മീയമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയും പ്രാർത്ഥിച്ചും മുമ്പോട്ടു നയിച്ചിരുന്നു. ഓരോ ആഴ്ചയിലും ഈ നാലു കുടുംബങ്ങളേയും ഞാൻ ചെന്നു കാണും. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ദിവസം മുതൽ എന്റെ പ്രത്യേകമായ പ്രാർത്ഥനാ സമയങ്ങൾ എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷം നൽകുന്നവയായിരുന്നു. എന്നാൽ.........

ഒരു ദിവസം എന്റെ രാവിലത്തെ പ്രാർത്ഥന വളരെ പെട്ടെന്നവസാനിപ്പിച്ചു, വേദപുസ്തക വായനേയും ചുറുക്കി. വൈകുന്നേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉത്സാഹം തോന്നിയുമില്ല. ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മാറ്റം നാലു ദിവസങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ ദിവസമാണെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയോടു വെറുപ്പുതോന്നി. അതിനു ശേഷമുള്ള പ്രാർത്ഥന വെറും ഒരു ചടങ്ങായി മാത്രം ചെയ്തിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ചില ദിവസങ്ങളായി എന്തു കൊണ്ടു എനിക്കു നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന ഒരേ ചിന്തയായിരുന്നു അന്നു പകൽ മുഴുവനും എന്നിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഏതോ ഒരു തെറ്റിന്റെ കുറ്റബോധം എന്നിൽ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അതിനു കാരണമെന്താണെന്നു എനിക്ക് മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അറിയാതെതന്നെ ഏതെങ്കിലും പാപത്തിൽ വീണുപോയോ? എനിക്കുതന്നെ മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

എനിക്ക് കഷ്ടങ്ങളോ, വിഷമങ്ങളോ, ആവശ്യങ്ങളോ വരുമ്പോൾ എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും കുറെ അകലെയായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു റയിൽവേ പാലത്തിൽ ഇരുന്നു ഏകനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവെനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. മുമ്പിലത്തെപോലെ തന്നെ ഇപ്രാവശ്യവും എന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തടസം വരുത്തിയ പാപം എന്തെന്നു മനസിലാക്കുവാൻവേണ്ടി ആ പാലത്തിൽ ഇരുന്നു ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ആ സ്ഥലം ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത ഏകാന്തമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. മുമ്പു ചില സമയത്ത് ഞാൻ ആ പാലത്തിൽ ഇരുന്നു തലയും താഴ്ത്തി ഒച്ചയിട്ടു കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ച് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അതുപോലെ ഇപ്രാവശ്യവും ആ സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ രണ്ടു ദിവസം പോയി എന്നിലുള്ള പാപം എന്തെന്നു മനസിലാക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ഫലമുണ്ടായില്ല.

പരസ്യമായി പാപം ചെയ്തിരുന്നാൽ വേഗം കണ്ടു പിടിക്കാമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ ഞാൻ പരസ്യമായി പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഉറപ്പുവരുത്തി. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയാത്തത്? വീണ്ടും വീണ്ടും ആലോചിച്ചു. രാവിലെ മുതൽ ഞാൻ ആരെയെല്ലാമോ കണ്ടുമുട്ടി, എവിടെയെല്ലാം പോയി, ആശുപത്രിയിൽ, രോഗികളെ കാണാൻ പോയ വീടുകൾ ഇങ്ങനെ ഓരോന്നും ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പാപത്തിനിടയാക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു എനിക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല? ഇതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല എങ്കിലും പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറ്റബോധം എന്നെ വിട്ടുമാറിയില്ലല്ലോ! ഈ ചിന്ത എന്നെ വീണ്ടും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോകുന്ന വീടുകളെ പരിശോധിച്ചു

അവസാനമായി, ഞാൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പോയ്കൊണ്ടിരുന്ന ആ നാലു വീടുകൾ മുഖാന്തിരം പാപം ഉണ്ടോ എന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. കുറ്റബോധത്തിന്റെ കാരണം പിടികിട്ടി.

വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ പാപത്തിനു വഴിയില്ലല്ലോ എന്ന വിചാരത്തിലാണ് ആദ്യം തന്നെ അവരെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു തെറ്റായ ചിന്ത എന്നിൽ ഉണ്ടാകാഞ്ഞതും ഈ കുറ്റബോധത്തിന്റെ കാരണം കണ്ടു പിടിക്കാൻ ആ വഴിക്കു ചിന്തിക്കാതിരുന്നതും.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പോകുന്ന ഭവനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒന്നാമത്തെ ഭവനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു. യാതൊന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

രണ്ടാമത്തെ ഭവനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ രണ്ടാമത്തെ വീട്ടിൽ വെച്ച് ഞാൻ പാപത്തിലേക്കു വഴുതി വീഴുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ മനസിലാക്കി. എന്നാൽ ഞാൻ മുഴുവനായി വീണില്ല.

ഇവിടെ സംഭവം ക്രിയയിലല്ല, മനസിലാണ്. എന്നാൽ എന്റെ മനസിലും പാപത്തിന്റെ വിചാരം ഉണ്ടായില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ്?

ഈ നാലു ഭവനങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ആഴ്ചകൾ തോറും പോകുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവരെല്ലാം തന്നെ എന്നെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു; ഉപചരിച്ചിരുന്നു. ഈ നാലു കുടുംബങ്ങളും ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എന്നെ വളരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു മൂന്നു കുടുംബങ്ങളിലും ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ചെലവഴിച്ചിരുന്ന സമയത്തെക്കാൾ ഈ രണ്ടാമത്തെ വീട്ടിൽ ഞാൻ വളരെയധികം സമയം ചെലവുചെയ്തിരുന്നു. അവരോടു വളരെ കൂടുതൽ സമയം സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഇവിടെയാണു ഞാനറിയാതെതന്നെ പാപ ചിന്തയിൽ വീഴാനിടയുണ്ടായിരുന്നത്.

മറ്റേ മൂന്നു കുടുംബങ്ങളിലേക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ചെല്ലുമ്പോൾ വേദ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഉടനെ തന്നെ തിരിച്ചു പോരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടാമത്തെ കുടുംബക്കാരോടു മാത്രം അധികസമയം സംസാരിച്ചു ചെലവാക്കാൻ ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചു. ഞാനറിയാതെ തന്നെ ആ വീട്ടിൽ എന്റെ മനസ്സ് ലയിച്ചു ചേരുന്നതായും തുടരെ ആ വീട്ടിലുള്ളവരോടു

സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന വിധത്തിൽ എന്റെ മനസ്സ് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതായും ഞാൻ മനസിലാക്കി.

എന്നാലും ഒരു **ചെറിയ പാപത്തിനുപോലും** ഞാൻ വീണിറ്റില്ല. **പാപവിചാരങ്ങളും** എന്റെ ഉള്ളിൽ രൂപം കൊണ്ടില്ല. ആ വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടികളും എന്നോട് തെറ്റായി ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാലും ഉള്ളത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റു സംഭവിക്കുമോ എന്ന ഒരു ചിന്ത ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങി. ആ കുറ്റബോധമാണ് എന്നെ ദൈവ സമൂഹത്തിൽ അർഹനല്ലാതാക്കിയത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള കുറ്റബോധം എനിക്ക് മാത്രമല്ല എല്ലാവിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ കുറ്റബോധത്തെ നിസ്സാരമാക്കി തള്ളി അതിനെക്കുറിച്ചു മനോഭാരം ഇല്ലാതെ വിടുന്നതുകൊണ്ടു അവസാനം പരസ്യമായ പാപത്തിൽ മുഴുകി പോകും.

ഏതൊരു മനുഷ്യനും പെട്ടെന്നു പാപത്തിൽ വീഴുന്നില്ല. അവൻ പരസ്യമായി പാപം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ചിന്തയിലും **മനസ്സിലും** ആദ്യമായി വീഴ്ച സംഭവിച്ചു കാണും.

അങ്ങനെ ചിന്താമാറ്റം ഉണ്ടായ ഉടനെ തന്നെ അതു തിരുത്തിയാൽ പരസ്യമായ പാപത്തിൽ വീഴാതെയിരിക്കാൻ സഹായിക്കും. ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം. എന്റെ നിലയും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്.

നമ്മിൽ പാപം ഉണ്ടോ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനസിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാണുവാനും സാധിക്കും.

അവസാനമായി ഞാൻ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു. കുറ്റബോധത്തിനിടവരുത്തിയ ചില ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും അകലുവാനിടയായ വീട്ടിലേയ്ക്കു ഇനി പോവുകയില്ല എന്നതായിരുന്നു ആ തീരുമാനം.

ആ ഭവനക്കാർ വിഷമിച്ചാലും സാരമില്ല എന്റെ ആത്മാവു ദൈവ സമൂഹത്തിൽ സന്തോഷമായിരിക്കണം. കുറ്റബോധം ഉണ്ടാകരുത് എന്നതാണ് എനിക്കു വളരെ പ്രധാനം.

ചില ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം ആ പ്രത്യേക വീട്ടുകാർ എന്റെ ആശുപത്രിയിൽ വന്നു.

എന്തു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ മാത്രം വരാത്തത്? മറ്റേ മൂന്നു വീടുകളിലും പോകുന്നതായി അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ" അവൻ ചോദിച്ചു.

സത്യാവസ്ഥ ഞാൻ അവരോടു തുറന്നു പറഞ്ഞു.

നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ആരും എനിക്കു ഒരു കേടും വരുത്തിയില്ല. ഞാനും ഒരു തെറ്റും ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ മറ്റേ കുടുംബങ്ങളിലുള്ളവരെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോടു ഞാൻ കൂടുതൽ ഇടപഴകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതോ ഒരു ശക്തി എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നതായും എനിക്കു തോന്നുന്നു. തന്മൂലം എന്നിൽ **കുറ്റബോധം** ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. അങ്ങനെ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള സന്തോഷത്തെ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതായി ഞാനറിയുന്നു.

അവർ നല്ല വിശ്വാസികളായതുകൊണ്ടു എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതെ എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ വളരെയധികം സന്തോഷിച്ചു.

എന്റെ വീട്ടിൽ നിങ്ങൾക്കു ശോധനയുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അവിടെ വരണ്ട. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചതു മാത്രമല്ല ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു.

ആ വീട്ടിലേയ്ക്കുള്ള പോക്ക് ഞാൻ നിർത്തിയ ശേഷം എനിക്ക് പ്രാർത്ഥനയിൽ നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം വീണ്ടുകിട്ടി. കുറ്റബോധമില്ലാതെ ദൈവ സമൂഹത്തിൽ നിൽക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു.

വീടുകൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ പോകുന്ന ദൈവവേലക്കാർക്കും എന്റെ ഈ അനുഭവം വളരെയധികം പ്രയോജനകരമാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏതു വീട്ടിലേക്കായാലും (ഒരു പക്ഷേ അതിലേയ്ക്കുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണത്തോടുകൂടെ തന്നെ യാണ് എങ്കിലും) തുടർച്ചയായി പോകണമെന്നു മനസിൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായാൽ **സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാ ണ്.** ഏതു വ്യക്തിയോടെങ്കിലും അധികം അടുക്കുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ അധികം സംസാരിക്കുവാനോ മനസിൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായാൽ **മുൻ കരുതൽ** ആവശ്യമാണ്. മാത്രവുമല്ല, കൂടുതൽ ചിരി, കൂടുതൽ തമാശ എന്നിവ ആത്മീയ വിചാരത്തെ മാറ്റി വഴിതെറ്റിക്കും.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ തന്നെ **പാപം** ഉണ്ട്, അത് ജന്മപാപം. ഇതിനെയാണ് വി: പൌലൊസ് റോമർക്ക് എഴുതുമ്പോൾ:

> **എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോട് പോരാടുന്ന വേറൊരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവയവ ങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന് എന്നെ ബദ്ധനാ ക്കിക്കളയുന്നു** (റോമ. 7:23)

എന്നു തന്റെ ശരീരത്തെ തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു.

നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട് വിശുദ്ധരായി ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിലും നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വികാ രങ്ങളെ മുഴുവനായി ശരീരത്തിൽ നിന്നു മാറ്റുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നമ്മുടെ മരണംവരെ ഈ വികാര ങ്ങൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിരമായി ഉണ്ടായിരിക്കും.

പ്രാർത്ഥനാ വിചാരം ഉയർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പാപവിചാരം താഴ്ന്നു പോകുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന കുറയുമ്പോൾ പാപം വീണ്ടും വെളിപ്പെടുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടുതൽ അടുക്കു മ്പോൾ ക്രിസ്തുവിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ശരീരപരമായ വിചാരങ്ങളെ ഒരു പരിധിവരെ നിയന്ത്രിക്കു വൻ സാധിക്കുന്നു. പിശാച് **പാപത്തെ** കൊണ്ടു വരുന്നു എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ **പിശാചിനു ഇടംകൊടുക്കരുത്** (എഫെ.4:27) എന്നു സത്യവേദപുസ്തകം പറയുന്നു. നാം അനുവദിച്ചാൽ മാത്രമേ പിശാചു നമ്മിൽ പ്രവേശിക്കയുള്ളൂ. അവൻ തനിയെ ഒരിക്കലും പ്രവേശിക്കയില്ല. പ്രാർത്ഥന കുറ യുമ്പോൾ നാം തന്നെ പിശാചിനു സ്ഥലമൊരുക്കുന്നു.

തെറ്റായ കൂട്ടുകാരോടു ചേരുമ്പോഴും ആഭാസകരമായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോഴും സംഭാ ഷിക്കുമ്പോഴും നീ അറിയാതെ തന്നെ പിശാചു നിന്നിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ പാപ വിചാ രങ്ങൾ നിന്നിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. കഴിവുള്ളടത്തോളം തനിച്ചു വെറുതെ യിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കരുത്. അങ്ങനെ തനിച്ചു വെറുതെയിരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നാൽ വേദപുസ്തകമോ മറ്റു ആത്മീയ പുസ്തകങ്ങളോ വായിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇടവിടാതെ ദൈവത്തോട് ഐക്യപ്പെടുക. ആദ്യം നീ പാപത്തെ അന്വേഷിച്ചു പോയി. എന്നാൽ മാനസാന്തരത്തിനു ശേഷം പാപം നിന്നെ തേടിവരും. സൗജന്യമായി പാപം ചെയ്യുവാൻ പിശാചു നിന്നെ സഹായിക്കും. അതുകൊണ്ട് നീ ഏതു **നിലയിലാണോ** അതിൽ വളരെ സൂഷ്മതയോടിരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നെ തേടിവന്ന മറ്റോരു പാപം

എന്റെ ജീവതത്തിലെ മറ്റൊരു സംഭവം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട എന്റെ ആരംഭ ജീവിത ത്തിൽ പാപം എന്റെ ആശുപത്രിയെ തേടി സൗജന്യമായി വന്നു. ദൈവം **യോസേഫിനെ** കാത്തു സംരക്ഷിച്ചതുപോലെ എന്നെയും പലപ്രാവശ്യം കാത്തുരക്ഷിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ഗ്രാമ പ്രദേശത്തിൽ നിന്നും ഒരു യുവതിയെ വൈദ്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു വേണ്ടി അവളുടെ പിതാവ് സൈക്കിളിൽ ഇരുത്തി എന്റെ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ അവ ളുടെ പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, പരിശോധിച്ച ശേഷം അവളുടെ രോഗത്തിനു 15 ദിവസം ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുക്കണമെന്നു ആലോചന നൽകി. അപ്രകാരം അവളുടെ പിതാവ് രണ്ടു ദിവസം അവളെ അശുപത്രി യിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അതിനുശേഷം അവളുടെ സഹോദരനായിരുന്നു അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നി രുന്നത്. ഇങ്ങനെ നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം അവൾ തനിച്ചായിരുന്നു ആശുപത്രിയിലേക്ക് വന്നത്. രാവിലെ തന്നെ വന്നു. എന്നാൽ അവൾക്കു ശേഷം വന്നവരെയെല്ലാം മുന്നിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് അവൾ ആ വരിയുടെ ഏറ്റവും അവസാനത്തു പോയി നിന്നു.

എല്ലാ രോഗികളും പോയി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവസാനം അവൾ വന്നു. എന്നെ തനിച്ചു കാണുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവൾ എല്ലാവരുടെയും പുറകിലായി അവസാനം എന്റെ മുറി യിൽ കടന്നു വന്നതെന്നു പിന്നീടു ഞാൻ മനസിലാക്കി. അവൾ കയറിവന്ന ഉടനെ ഞാൻ അവൾക്കു കുത്തി വയ്ക്കേണ്ട മരുന്നു സൂചിയിൽ എടുക്കുവാൻ ചെന്നു. എന്നാൽ അവൾ സമ്മതിച്ചില്ല.

എന്നെ ഒരിക്കൽ കൂടെ പരിശോധിക്കണം എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു രോഗികളെ പരിശോധിക്കുന്ന മേശമേൽ അവൾ കയറി കിടന്നു.

ആദ്യത്തെ ദിവസം തന്നെ നിന്നെ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഇനി പരിശോധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തുടർച്ചയായി 15 കുത്തിവയ്പു നടത്തിയാൽ മാത്രം മതി ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും നടത്തയിൽ നിന്നും അവളുടെ തെറ്റായ ഉദ്ദേശ്യം ഞാൻ മനസിലാക്കി. പരിശോധന മേശയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി കസേരയിൽ ഇരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇന്നു നിന്റെ അച്ഛനെ എന്തുകൊണ്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നില്ല.

വയലിൽ ഞാറു നടുകയാണ്

നിന്റെ സഹോദരനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാമായിരുന്നല്ലോ

വയലിൽ ജോലിയുള്ളപ്പോൾ ആരും കൂടെ വരികയില്ല

ഒരു യുവതി ഇങ്ങനെ തനിച്ചു ഏഴു മൈൽ നടന്നുവരാമോ?

ഞാൻ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ ചന്തയിൽ ഇങ്ങനെ തനിയെ പോകുന്നതു പതിവാണ്

എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം അവൾ കൂസലില്ലാതെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അവസാനം നേരിട്ടുതന്നെ ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു.

എന്തു തന്നെ നീ പറഞ്ഞാലും ഒരു യുവതി ഇങ്ങനെ തനിച്ചു വരുന്നത് നല്ലതല്ല. രണ്ടു ദിവസങ്ങളായി നിന്റെ നടത്ത അത്രശരിയാകുന്നില്ല. അത് പിന്നീടു നിനക്ക് ആപത്തായിത്തീരും. ഇങ്ങനെ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ നൽകിയ മറുപടി കേട്ടു ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി.

എനിക്ക് തന്നെ ഒരു ഭയവുമില്ല, പിന്നെ എന്തിനാ ഡോക്ടർ ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെടുന്നത്?

ഈ മറുപടിക്ക് ശേഷം അവളുടെ നോട്ടം എന്നെ തെറ്റു ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു.

അവളോടു ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

നിന്റെ വിചാരം എന്താണെന്ന് ഞാൻ മനസിലാക്കുന്നുണ്ട്. നിനക്ക് ഭയമില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷെ എന്നെക്കുറിച്ചു എനിക്ക് ഭയമുണ്ട്. ഞാനും ഒരു **യുവാവാണ്**. എനിക്കും വികാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ പല ആശകളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ എന്റെ യേശുവിനു എന്നെ അടിമയാക്കിയ ആ നിമിഷം മുതൽ എന്റെ യേശുവിന്റെ മനസിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഏതു കാര്യവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

എന്റെ കരങ്ങളാൽ ഞാൻ പാപം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ കരങ്ങളിൽ രക്തം വാർന്നൊഴുകും. ഒരു പ്രാവശ്യം എനിക്കു വേണ്ടി, എന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി അവൻ പാടുകൾ അനുഭവിച്ചു; ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു അതുമതി. വീണ്ടും വീണ്ടും ഞാൻ അവനെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. യേശുവിനു എന്നെ അർപ്പിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ പാപത്തെ അന്വേഷിച്ചു തെരുവീഥിയിൽ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന ഒരു നായായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിക്കുന്ന നന്ദിയുള്ള ഒരു നായായി അലഞ്ഞു തിരിയുന്നു" എന്നു എന്റെ സാക്ഷിയെ അവളോടു ചുരുക്കി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ എന്റെ സാക്ഷി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ മനസിലാക്കി. അവൾക്കു എന്റെ നേരെ വിദ്വേഷവും കോപവും ജ്വലിച്ചു. ഇനിമേലാൽ ഒറ്റയ്ക്കു വരാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണമെന്നു അവളെ താക്കീതു (Warn) ചെയ്തു അന്നത്തേയ്ക്കുള്ള മരുന്നു കുത്തിവച്ച് അവളെ അയച്ചു.

പിറ്റെ ദിവസം അവളുടെ അച്ഛനെയും കൂട്ടിയാണു അവൾ വന്നത്. മരുന്നു കുത്തി വയ്ക്കുവാൻ വെറുപ്പോടെ അവൾ തന്റെ കൈനീട്ടി. ഞാൻ അവളുടെ തെറ്റ് അവളുടെ പിതാവിനോടറിയിച്ചില്ല.

പ്രിയപ്പെട്ട യുവ സഹോദര-സഹോദരികളെ, വിശ്വാസികളേ,

ഇങ്ങനെ എന്റെ അനുഭവ സംഭവങ്ങളെ പരസ്യമായി എഴുതി എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ പുറത്തു പറയുവാൻ മനസില്ലാതെയും ഉപദേശി ക്കാൻ ആരുമില്ല എന്ന കാരണത്താലും പലരും വീണ്ടും വീണ്ടും പാപ ചുഴിയിൽ വീണു വിഷമിക്കു ന്നല്ലോ അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു എന്റെ ഈ അനുഭവങ്ങൾ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

മേൽ വിവരിച്ച സംഭവം 1966 ലാണു നടന്നത്. എങ്കിലും ഇതു എഴുതുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിലും എനിക്കു പരീക്ഷകൾ ഉണ്ട്. ഇത്രയും വർഷത്തെ അനുഭവമുള്ള ദൈവ വേലക്കാരനാണെങ്കിലും പല രൂപങ്ങളിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും പിശാച് എന്നെ വഴി തെറ്റിക്കാൻ മുതിർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ദൈവവേലയിൽ കൂടുതൽ സമയം ചെലവു ചെയ്തു ശ്രദ്ധിച്ചു ദൈവവേല ചെയ്യുകയും അതേ സമയം പ്രാർത്ഥന കുറയുകയും ചെയ്താൽ പിശാചു പതുക്കെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ വ്യക്തമല്ലാത്ത **ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ല എന്ന്** എന്റെ ഉള്ളിൽ തോന്നും. ഇതു മനസിലാക്കി **ആദ്യഘട്ടത്തിൽ** തന്നെ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു ശരിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ **മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന** നാം പാപത്തിൽ വീഴാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ കൂടുതലായി അടിക്കടി ഉപവസിച്ചും തുടരെ പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നു.

ഏതു സുവിശേഷകനായാലും വിശ്വാസിയായാലും ഉപവസിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഉപവസിക്കാത്ത ദൈവവേലക്കാരനു തീർച്ചയായും പിന്മാറ്റം ഉണ്ടാകും.

മറ്റുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ച ശേഷം ഞാൻ തന്നെ കൊള്ളരുതാത്തവനായി പോകാതിരി ക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അടിമയാക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്
(1 കൊരി.9:27)

എന്നു പൌലൊസ് അപ്പോസ്തലൻ **ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്ന**തായി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്ര കാരം ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉപവാസം കൊണ്ടു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതിനു ശേഷമേ ശരീരത്തെ അടിമയാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതായതു നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ഒരു നിയന്ത്ര ണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയുള്ളൂ.

എത്ര വർഷം ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണമെന്നു ചിലർ ഒരു പക്ഷെ ചോദിച്ചേക്കാം. നമ്മുടെ അവസാന നിമിഷം വരെ ഇതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. കാരണം ശാരീരിക വികാരം മനുഷ്യന്റെ മരണംവരെ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷകളിൽ എന്നെ വിജയിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. അതു നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നു വിചാരിച്ചു ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു.

ഓരോ ദിവസവും രാവിലെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ **ഓരോ അവയവങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും** പ്രാർത്ഥിച്ചു സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ദാവീദ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

യഹോവേ, എന്റെ വായ്ക്കു ഒരു കാവൽ നിർത്തി എന്റെ അധരദ്വാരം കാക്കേണമേ..... എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദുഷ്കാര്യത്തിനു ചായ്ക്കരുതേ (സങ്കീ. 141:3,4).

ദാവീദിന്റെ മകനായ ശലോമോൻ തന്റെ സദൃശവാക്യത്തിൽ

സകല ജാഗ്രതയോടും കൂടെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കാത്തുകൊൾക (സദൃ.4:23)

എന്നു പറയുന്നു.

കർത്താവു നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണം നൽകി സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളും.

കണ്ണ്

ആദ്യമായി ഓരോ ദിവസവും രാവിലെ എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ മുഴുവനേയും പാപത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് **കണ്ണു** കൊണ്ടാണ്.

ഹൃദയത്തിന്റെ വാതിൽ **കണ്ണ്** എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ കണ്ണു മുഖാന്തിരം ഏതെല്ലാം നീ കാണുന്നുവോ അതെല്ലാം നിന്റെ മനസിനെ ബാധിക്കും. അതിനെ തുടർന്ന് ശരീരവും ബാധിക്കപ്പെടും.

കർത്താവേ, ഈ പകൽ മുഴുവനും എന്റെ ഈ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു പാപകാര്യങ്ങളെ കാണുവാൻ ഇടയാകരുതേ, ഹൃദയത്തിലെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കി വിടുന്ന യാതൊരു പുസ്ത കമോ, സിനിമ പോസ്റ്ററോ കാണാൻ ഇടയാകരുതേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയോടെ തന്നെ ഇറങ്ങിയാലും തെരുവുകളിൽ ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ആഭാസകരമായ പരസ്യചിത്രങ്ങളെ നാം കാണാൻ ഇടയായേക്കാം. എങ്കിലും നാം രാവിലെ കണ്ണിന്റെ സംരക്ഷണ ത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു ശക്തി പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ചിത്രങ്ങളെ നോക്കിയാലും അത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുകയില്ല.

ഒരു പക്ഷെ യാദൃശ്ചികമായി വികാരങ്ങളെ ഇളക്കിവിടുന്ന ഒരു ചിത്രം കാണാൻ ഇടയായാൽ പോലും അത് തെറ്റല്ല. അതിനെ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി രസിക്കുന്നതിലാണ് തെറ്റു ആരംഭിക്കുന്നത്.

കാലുകൾ

രണ്ടാമതായി എന്റെ കാലുകൾക്ക് വേണ്ടിയും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.

ദൈവമേ, നിനക്ക് പ്രിയമില്ലാത്ത ഏതു വഴിക്കും, പരീക്ഷകളുള്ള യാതൊരു വീട്ടിലേക്കും ഞാൻ പോകുവാൻ ഇടയാകരുതേ. എന്റെ കാലുകൾക്കു ഒരു നിയന്ത്രണം വയ്ക്കേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കേ ണ്ടതാണ്.

ഏതു വീട്ടിൽ നിനക്ക് പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടോ ആ വീട്ടിലേക്ക് തുടർച്ചയായി പോകരുത്. ആ വ്യക്തിയെ കാണാനും സംസാരിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെടരുത്. ഏതു വ്യക്തിയെ കാണു മ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സു ചലനം ഉണ്ടാക്കുന്നുവോ ആ വ്യക്തി വീണ്ടും കാണാൻ ശ്രമിക്ക രുതു.

ആ വ്യക്തി ദൈവവേലക്കാരനായാലും വിശ്വാസിയായാലും, വിവാഹിതരായാലും, അവിവാഹി തരായാലും മുൻ കരുതലോടെ നിന്റെ ആത്മാവിനെ കാത്തു കൊള്ളുക.

പിശാചു ചില സമയങ്ങളിൽ ദൈവമക്കൾ മുഖാന്തിരമായും പരീക്ഷകൾ കൊണ്ടുവന്ന് നിന്നെ സന്ദർശിച്ചേക്കാം. ജാഗ്രതയായിരിക്കുക.

ദൈവവേല ചെയ്യുന്നതു പോലെ നിന്റെ ഉള്ളം ചില സമയങ്ങളിൽ നിന്നെ സംതൃപ്തനാക്കി നിന്നെ വീഴ്ത്തിക്കളയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു നിന്നെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകും. **നിന്റെ കാലുകൾക്കു** പരിശുദ്ധമായ ഒരു നിയന്ത്രണം ആവശ്യമാണ്.

ഹൃദയം

മൂന്നാമതായി ഞാൻ എന്റെ **ഹൃദയചിന്തകൾ**ക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്.

ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അകൃത്യം കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ കർത്താവു കേൾക്കയില്ലായിരു ന്നു. (സങ്കീ. 60:18).

സഹോദരികളിൽ അധികം പേരും പ്രവൃത്തികളിൽ പരസ്യമായി പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ **ചിന്തയിലും മനസിന്റെ സങ്കൽപ്പത്തിലും കണ്ണുകളിലും പാപം ചെയ്യുന്നു**. അങ്ങനെ ചിന്തയിൽ ചെയ്യുന്ന പാപം ആരും പുറത്തു അറി

യുകയില്ല. എന്നാൽ പാപത്തെ ഓർത്തു സങ്കൽപ്പത്തിൽ രസിച്ചു തന്നത്താൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു അങ്ങനെ ശരീരത്തിൽ ഒടുങ്ങി പോകുന്നു.

.... നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തീർന്നു (റോമ. 1:21) എന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. നിരൂപണം (ചിന്ത) വളരെ ആപൽക്കരമാണെന്നതു പലർക്കും മനസിലാകുന്നില്ല.

ഈ ഹൃദയനിരൂപണം, അതായതു ചിന്ത, ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് രാത്രി സമയങ്ങളിലാണ്. ഉറക്കമിളച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് നീ അധികവും ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുന്നത്. തെറ്റായ വിചാരങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തനാകാൻ ദാവീദിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുക.

...... നിങ്ങളുടെ കിടക്കമേൽ (കർത്താവിനോട്) ധ്യാനിച്ചു മൌനമായിരിപ്പിൻ (സങ്കീ. 4:4).

അടുത്തതായി സങ്കീ.4:3 ൽ ഞാൻ യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ കേൾക്കും എന്നു ദാവീദു പറഞ്ഞശേഷം നിന്റെ കിടക്കയിലും ഉറക്കം വരുന്നതുവരെ കർത്താവിനോടു കൂടെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിപ്പിൻ എന്നു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്രകാരം **കർത്താവിനോടു കൂടെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ മറ്റൊരുവിചാരത്തിന് ഇടവരികയില്ല**. നിന്റെ നിദ്രയിൽ പേടി സ്വപ്നങ്ങളും ചീത്ത സ്വപ്നങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയില്ല. സുഖനിദ്ര അനുഭവപ്പെടും. ഇപ്രകാരം ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ കാത്തു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

രാത്രി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ രാവിലെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും ഓർക്കും. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വിധേയമായ അവയവങ്ങളിൽ എതെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ കാവലിൽ നിന്ന് വഴുതിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു കുറച്ചു സമയം പരിശോധിച്ച ശേഷം അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ തന്നെ അതിനു വേണ്ടി കർത്താവിനോട് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അതിൽ നിന്നു വിമുക്തനാവുകയും ചെയ്യും. ആ തെറ്റ് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു തീരുമാനം എടുക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ പ്രാർത്ഥന ഞാൻ ഇന്നും ക്രമമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ വിധത്തിൽ ഒരു കാത്തുസൂക്ഷിപ്പു എന്റെ ജീവിതത്തിൽ തുടർച്ചയായി ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ് കർത്താവിന്റെ കൃപകളോടുകൂടെ ഞാൻ ഇന്നും ദൈവവേല ചെയ്യുന്നത്.

എനിക്കു സംഭവിച്ച അതേ പരീക്ഷ തന്നെ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അവരവരുടെ ജോലി സ്ഥലങ്ങൾ തൊഴിലുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവരവരുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് പരീക്ഷകൾ സംഭവിക്കുന്നത്.

മാതാപിതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

പരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടാതവണ്ണം തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് അവരുടെ പ്രായം, ചുറ്റുപാട് എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ച് **സംരക്ഷണം** ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഒരു പക്ഷെ ബന്ധുക്കളോ, പരിചയക്കാരോ ആരായാലും ശരി നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു യുവാവിനേയോ, യുവതിയേയോ തനിച്ചു കണ്ടുമുട്ടുവാനോ പരിചയപ്പെടുവാനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കരുത്. അത്യാവശ്യമാണെങ്കിൽ തന്നെ ഏതെങ്കിലും മുതിർന്നവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഒരു നിശ്ചിത സമയം മാത്രമേ അനുവദിക്കാവൂ. ബന്ധുക്കളായാലും അധികം ഇടപഴകുവാൻ കുട്ടികളെ അനുവദിക്കരുത്. ബന്ധുക്കളുടെ വീടുകളിലേക്കായാലും മുതിർന്നവരുടെ തുണയില്ലാതെ പറഞ്ഞയക്കരുത്. വിവാഹിതരോടു പോലും വളരെ ജാഗ്രതയോടെ വേണം ഇടപഴകേണ്ടത്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാസീനരായിരുന്നാൽ പിശാചു നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ തന്നെ വഴിയുണ്ടാക്കുന്നുവല്ലോ.

നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

നിൽക്കുന്നവൻ വീഴാതിരിക്കട്ടെ
സ്ത്രീയെ തൊടാതിരിക്കുന്നത് മനഷ്യനു നല്ലത് (1 കൊരി.7:1)
ആരും നിന്റെ യൗവ്വനം തുച്ഛീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു
വാക്കിലും
നടപ്പിലും
സ്നേഹത്തിലും
വിശ്വാസത്തിലും
നിർമ്മലതയിലും
വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക (1 തിമ.4:12).
പിശാചിനു ഇടം കൊടുക്കരുത് (എഫെ. 4:27)

വേഗം വരാൻ പോകുന്ന കർത്താവിന്റെ ആശീർവാദം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഇതൊരു **ജാമക്കാരൻ** പ്രസിദ്ധീകരണം.

ആധുനികയുഗത്തിലെ പാപവും പരീക്ഷയും

മൊബൈൽ, കമ്പ്യൂട്ടർ കണ്ടുപിടിക്കാത്ത കാലത്ത് യുവാക്കൾക്ക് നേരിടുന്ന പരീക്ഷകളെക്കുറിച്ചും, പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടണം എന്നുള്ള വിവരങ്ങളും ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ലോകമാകമാനം ഇന്ത്യയിലും മൊബൈലും കമ്പ്യട്ടറും തീർച്ചയായും ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നുള്ളത് കാലത്തിന്റെ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഇതിനെ ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പിശാച് മൊബൈൽ വഴിയായും ടാബലറ്റ് വഴിയായും ഇന്റർനെറ്റ് വഴിയായും യുവാക്കളുടെ ഹൃദയത്തെ മലിനമാക്കി പാപത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നു. അവന്റെ പദ്ധതി വിജയിക്കാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രത്യേകമായി ഫെയ്സ്ബുക്ക് ടിറ്റർ മുതലായുള്ള ഉപാധികൾ വഴിയായി യുവജനങ്ങൾ താങ്കൾ അറിയാതെ തന്നെ പാപത്തിൽ വീണു പോകുന്നു. പ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ ഈ നവീനഉപകരണങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ട് പാപത്തെ നോക്കി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആലോചന എന്തെന്നാൽ യുവാക്കൾക്കും, കുടുംബസ്ഥർക്കും, ഫെയ്സ്ബുക്ക് എന്ന പരിപാടി ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്. സിനിമാ നടന്മാർക്കും, വ്യഭിചാരികൾക്കും, രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും ചിലപ്പോൾ ഇത് പ്രയോജനപ്പെടുമായിരിക്കാം. മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇത് ആവശ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു. ഫെയ്സ് ബുക്കും, മൊബൈലും

ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ സുഹൃത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണം എന്നത് ആവശ്യമില്ല. (സുഹൃത്തുക്കൾക്ക്) ഫെയ്സ്ബുക്ക് വഴി തന്റെ ഫോട്ടോകൾ Post ചെയ്ത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ അറിയിച്ച്, അത് മറ്റുള്ളവർ കണ്ട്, അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുകയും തങ്ങൾ കണ്ട ഫോട്ടോയ്ക്ക് **Like** അയച്ചും, വിമർശനം ചെയ്തും, നിങ്ങളുമായി പരിചയമില്ലാത്ത

വ്യക്തികളുമായ് സുഹൃദ്ബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം വഞ്ചിക്കുന്ന അഥവാ മോഹിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളെ ഫേസ്ബുക്കിൽ അവർ എഴുതി അയയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ ചിലന്തിവലയിൽ കുടുങ്ങുന്ന ഈച്ച പോലെ ആകുന്നു. പിന്നെ രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയില്ല. ജാഗ്രത! അതിന്റെ ശേഷം ആ ബന്ധത്തെ നിർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും അതിന്റെ ആകർഷണം നിങ്ങളെ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിക്കും. ചില യുവാക്കളും യുവതികളും അരുതാത്ത ബന്ധം തുടർന്ന് വഷളാകുന്നു. ഒരു പയ്യൻ നല്ല സ്നേഹത്തോടെ തന്നോടു പെരുമാറുന്നത് കണ്ട് ഒരു സ്ത്രീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. ഫെയ്സ്ബുക്ക് വഴിയായി അവനോട് വളറെ അടുപ്പത്തിലായി. ഒരുഘട്ടത്തിൽ അവൻ തന്റെ നഗ്നശരീരത്തെ വീഡിയോ ചാറ്റ് വഴി കാണിച്ചപ്പോൾ, അവനെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ കൊതിയോടു ഇരുന്ന ആ പെൺകുട്ടി അവൻ നല്ലവൻ അല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവനോടുള്ള ബന്ധം അവൾ നിർത്തി. തന്റെ ഫോണിലുള്ള സിംകാർഡും അവൾ മാറ്റി. അതിനാൽ രണ്ടാഴ്ച കൊണ്ട് അവനോടുള്ള ബന്ധം നിർത്തുവാൻ സാധിച്ചു. പക്ഷെ വീണ്ടും വീണ്ടും അവന്റെ ആഭാസ ഫോട്ടോ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾ അത് മനസ്സിൽ രസിക്കാനും തുടങ്ങി. വീണ്ടും അവൾ തന്നെ ആ യുവാവിനോടു ഫോൺ വഴി ബന്ധപ്പെട്ടു. അത് മുഖാന്തരം അവന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. പാപത്തിന് അവൾ ഇണങ്ങി അവൾ വഷളായിപ്പോയി. അവനോ തേനീച്ചയെപ്പോലെ വേറൊരു പുഷ്പത്തെ തേടി പോയി. ഈ പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അവന് താല്പര്യമില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞ ശേഷം അവൾ ഒരു മാനസികരോഗിയായി മാറി. ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ ഇരുട്ടുമുറിക്കകത്തു ഒറ്റയ്ക്കു ഇരിയ്ക്കുന്നു. അവളോടു ആലോചന പറയാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ എന്നെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ എന്നെ കാണാനോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ അവൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. WhatsApp ഉം Facebook ഉം വീഡിയോ ചാറ്റിംഗും യുവാക്കളെയും യുവതികളെയും എങ്ങനെ അലഞ്ഞു ഉഴലുന്നതുപോലെ വഷളാക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടോ? ഇപ്പോൾ അവൾ പള്ളിയിൽ പോകുന്നില്ല. സ്നേഹിതരെയോ, ബന്ധുക്കളെയോ കാണാവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

മാതാപിതാക്കൾ ജാഗ്രതയോടെ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മൊബൈൽ, കമ്പ്യൂട്ടർ, ഫെയ്സ്ബുക്ക്, ടാബ്ലറ്റ്, വാട്ട്സ്ആപ് എന്ന ഉപകരണങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് വളരെ നല്ലതാണ്. കൂടെക്കൂടെ നിങ്ങൾ അത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങൾ കരയേണ്ടി വരും. എന്റെ മകൾ യോഗ്യതയുള്ളവൾ, എന്റെ മകൻ യോഗ്യൻ, ഞങ്ങൾ വരച്ച വരയിൽ നിൽക്കും എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുതേ. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഈവീഷവത്തിൽ ഭ്രാന്തരെപ്പോലെ വെറിപിടിച്ച് അലയും.അതിന്റെ ശേഷംമാനസിക ആശുപത്രിയിൽ പോയാലും മരണംവരെചികിത്സിക്കേണ്ടി വരും.

ദൈവത്തിന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ വിശ്വാസികളിലോ, കുഞ്ഞുങ്ങളിലോ പിശാചിനെ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. പക്ഷെ നിങ്ങൾ പിശാചിന് ഇടം കൊടുത്താൻ മാത്രമേ അവൻ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പിശാചിന് ഇടം കൊടുക്കരുത് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. യുവാക്കളോടും യുവതികളോടും പ്രത്യേകം ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഫെയ്സ്ബുക്കോ, വാട്ട്സ് ആപ്പോ ദുരുപയോഗം സുഹൃത്തുക്കളോടു ചെല്ലുന്നവീഷ്വത്തിൽ നിങ്ങൾ അകന്നിരിക്കേണം. ഫെയ്സ്ബുക്ക്, വാട്ട്സ്ആപ്പുകൾ മുതലായവ കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങൾ ഏറെയാണെങ്കിലും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗുണങ്ങളേക്കാളേറെ ദോഷമാണ്.

വിദേശസംസ്ക്കാരം

നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചീത്ത സ്നേഹിതരോട് കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളുടെ വാത്സല്യ കുറവുകൊണ്ടാണ്. പിള്ളാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ, സംശയങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളോടു ചോദിച്ചറിയുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ ഈ ആധുനികയുഗത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് സമയം ഇല്ല. കോളേജിൽ, എഴുതിയ പരീക്ഷയിൽ മാർക്ക് കുറഞ്ഞുപോയാലോ, arrear വന്നാലോ, അവരോടു (കുട്ടികളോട്) സ്നേഹത്തോടു സംസാരിച്ച്. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ താത്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. പിള്ളാരുടെ ചിലവുകൾക്ക് കൈനിറയെ പണം കൊടുത്തിട്ട് എന്ത് പ്രയോജനം? സ്നേഹവും വാത്സല്യവും, കൈനിറയെ രൂപാ കൊടുക്കുന്നതു മൂലം കിട്ടത്തില്ല. അവർക്ക് ആത്മധൈര്യം നൽകണം. അവരുടെ കാര്യങ്ങളെ അന്വേഷിക്കണം.

ഈ നവീനകാലത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കും സ്നേഹബന്ധം കുറയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ നവീനകാലത്തിൽ പിള്ളാർ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ മുറി കൊടുക്കുന്നു. അത് അവരുടെ privacyക്ക് നല്ലത് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.

പഴയ കാലത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പോലും തങ്ങളുടെ മാതാവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉറങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ അമ്മച്ചിയുടെ കെട്ടിപ്പിടിത്തത്തിലുള്ള ശരീരത്തിന്റെ ചൂട് തന്റെ വാത്സല്യം കൂട്ടും എന്ന് മാനസിക ഗവേഷണങ്ങൾ പറയുന്നു. ചില കുട്ടികൾ തന്റെ വിവാഹത്തിന് ഒരുങ്ങുന്ന അവസാനനാൾ വരെ അമ്മയുടെ മേൽ കാൽവച്ച് കിടന്നുറങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സ്നേഹവും ആത്മധൈര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കും.

പക്ഷെ ഈ കാലത്ത് പ്രത്യേകമായി അമേരിക്ക, യൂറോപ്പ് ദേശങ്ങളിൽ അമ്മയും മകളും ഒരേ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നില്ല. അത് സംസ്കാര മാറ്റത്താൽ ഉണ്ടായതാണ്. വിദേശത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ കുടുംബങ്ങൾക്കും കുട്ടികളോട് പെരുമാറാൻ ചില രീതികൾ ഉണ്ട്. അതായത് മകൻ അല്ലെങ്കിൽ മകൾ കട്ടിലിൽ കിടന്നാൽ ഓരോ ദിവസവും അമ്മ അവരുടെ കട്ടിലിൽ അവരുടെ കൂടെ കിടന്ന് പിള്ളാരോടു സംസാരിക്കണം. സ്കൂളിൽ അല്ലെങ്കിൽ കോളേജിൽ നടന്ന കാര്യം ചോദിച്ചറിയണം. അവരുടെ പഠിത്തത്തെ കുറിച്ചും ചോദിക്കണം. അവരോട് അവരുടെ Boy Friend, Girl Friend നെ ക്കുറിച്ചും ചോദിച്ചറിയണം.

അവർ ഇവരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നെല്ലാം ചോദിച്ചറിയണം. ഇതൊക്കെ മാതാപിതാക്കൾ അന്വേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പിള്ളാർ തങ്ങളുടെ ജഡവികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും താങ്കളുടെ സുഹൃത്തുക്കളോട് പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു. സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അനുഭവം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തെറ്റായ ആലോചന നൽകി വഴിതെറ്റിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ തിരക്കു കാരണം കുട്ടികളോടുകൂടെ സമയം ചിലവഴിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ പോലും വീട്ടിൽ സമയം ചലവഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വെളിയിൽ കൂടുതൽ സമംയ ചിലവഴിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

* അമേരിക്കയിൽ ദൈവവേലക്കാരനായ ഒരു സായിപ്പിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ എനിക്ക് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും നല്ല ദൈവവേല ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഒരു സമയം ഞാനും ആ ദമ്പതികളും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ഹൈസ്കൂളിൽ

പഠിക്കുന്ന അവരുടെ മകൾ മുറിക്കകത്തു വന്ന് എന്റെ തൊട്ടടുത്തിരുന്ന അവളുടെ അമ്മയോടു ചെവിയിൽ ചെന്ന് എന്തോ സംശയം ചോദിച്ചു. അതിന് അവളുടെ അമ്മ Go and get a boy friend and know all these things, ഒരു ബോയി ഫ്രണ്ടിനോടു പോയി ചോദിച്ച് നിന്റെ സംശയം ചോദിച്ചറിയുക എന്ന് ആലോചന പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അവൾ ചോദിച്ച വിഷയം (sex) ലൈംഗീകവിഷയമായിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. ഇതാണ് അമേരിക്കൻ സംസ്കാരം. ഇവൾ ഒരു ആത്മീയ സഹോദരി ആയിരുന്നിട്ടും തന്റെ മകളുടെ (sex) സംശയത്തെ ഒരു അമ്മ എന്ന നിലയിൽ പറഞ്ഞു കൊടുക്കാതെ അവളുടെ ബോയ് ഫ്രെണ്ടിനോട് ചോദിച്ചറിഞ്ഞുകൊൾക എന്ന് പറഞ്ഞത് എത്ര വലിയ ഭോഷത്വം ആണ്. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ ഇന്ത്യ–ഏഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ മഹിമ തലപ്പൊക്കി അഭിമാനത്തോടു നില്ക്കുന്നത്. മുകളിൽ വായിച്ച സംഭവം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ലൈംഗീകവിഷയങ്ങളെ, വിചാരവികാരങ്ങളെ നമ്മോടു മനസ്സു തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ്. അങ്ങനെ ചോദിക്കുന്ന കുഞ്ഞു ങ്ങളോട് മനസ്സു തുറന്നു, പറഞ്ഞ് കൊടുത്താൽ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സംശയനിവാരണത്തി നായി സ്നേഹിതരെ തേടി പോകേണ്ടിവരികയില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവിടെ ജനിച്ചു വളർന്നാലും പ്രത്യേക മുറികളിൽ താമസിച്ചു പരിചയമായാലും, തങ്ങളുടെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളെ തങ്ങളുടെ മക്കളോടു പങ്കുവെയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. പ്രായപൂർത്തിയായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആയാലും രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് അവരുടെ മുറിയിലേക്ക് തന്നെ ചെന്ന് ആ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അടുത്ത് കിടക്കണം. ആ പിള്ളാരേ ചുംബനം ചെയ്ത് തലയെ തലോടിക്കൊണ്ട് അവരെ മാറോടു ചേർത്ത് അണയ്ക്കുന്നത് ശീലമാക്കിയാൽ അവർ ആരും ഗേൾഫ്രണ്ടിനെയോ, ബോയിഫ്രണ്ടിനെയോ തേടി പോകില്ല. അമേരിക്കയിൽ ഞാൻ താമസിച്ച ഇന്ത്യൻ കുടുംബത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ പ്രത്യേക മുറികളിൽ കിടന്നാലും രാത്രി കിടക്കാൻ പോകുമ്പോഴും രാവിലെ കോളേജിലോ ജോലിക്കോ പോകുമ്പോഴും മാതാപിതാക്കളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബനം ചെയ്തു റ്റാറ്റാ പറഞ്ഞു പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. രാത്രി ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ ഒന്നായി ഇരുന്ന് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിവാഹം കഴിച്ച മകൾ ഇപ്പോഴും അപ്പന്റെ മടിയിൽ തലവെച്ച് കിടന്ന് തമാശ പറഞ്ഞ് കളിച്ചുകൊണ്ട് കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് വളരെ സന്തോഷപ്പെട്ടു.

ഈ അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിലും ഇങ്ങനെയും വാത്സല്യമുള്ള കുടുംബം ഉണ്ടല്ലോ എന്ന് ഓർത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് പാപസംസ്കാരത്തിൽ പോകാൻ മനസ്സ് വരത്തില്ല. ഇത് വായിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഏത് സംസ്കാരത്തിൽ വളർത്തിയാലും, പഠിത്ത വിഷയത്തിലും, ജഡീക വിഷയത്തിലും പരസ്യമായ സംഭാഷണങ്ങളും ബന്ധങ്ങളും നടപ്പിലാക്കിയാൽ ഏത് സംസ്കാര പാപത്തിലും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വീഴില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ 8 വയസ്സുള്ള പയ്യൻ കുളിമുറിയിൽ നിന്നും അമ്മയെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു തന്റെ ജഡവികാരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തെ ലജ്ജിക്കാതെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനോടു ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു. ഫ്രിഡ്ജിൽ നിന്നും ഐസ് കഷണങ്ങളെ പയ്യന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു അത് ഉപയോഗിക്കുന്ന വിധത്തെ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള

മനസ്സു തുറന്ന വർത്തമാനം, പെരുമാറ്റം മകനും മകൾക്കും ഉള്ളതുവരെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ നമ്മുടെ കൈയ്യിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടില്ല.

നമ്മുടെ വാത്സല്യത്തെ വിട്ടുമാറിപ്പോകുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ ദേശത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളായാലും ഇന്ത്യയിലുള്ള മാതാപിതാക്കളായാലും തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ ഇതുപോലെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറേണ്ടത് എന്നത് ആലോചനയായി ഞാൻ എഴുതുന്നു. പ്രാർത്ഥനയോടെ നാം മക്കളെ വളർത്തണം. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആലോചന തന്ന് വഴി നടത്തും.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ആത്മീയ ആലോചനകൾക്കും തുടർന്നു ബന്ധപ്പെടേണ്ട മേൽവിലാസം.

Dr. PUSHPARAJ
SALEM - 636 005, INDIA,
Phone: 0427-2387499

നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ 2016 – നവവത്സര ആശംസകൾ

2016–ൽ കേരളത്തിലെ എന്റെ യോഗവിവരങ്ങൾ:

മധ്യകേരള സി.എസ്.ഐ. ഡയോസിസ് കൺവെൻഷൻ

സ്ഥലം : **വെച്ചൂച്ചിറ** സി.എസ്.ഐ ചർച്ച് (പത്തനംതിട്ട ഡിസ്ട്രിക്റ്റ്) സമയം : 2016 ജനുവരി 1 വെള്ളി മുതൽ 3 ഞായർവരെ (ദിവസവും വൈകുന്നേരം 6.30 മുതൽ)

കുറിപ്പ്: രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടിയും, വിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. **(രോഗശാന്തി യേശുക്രിസ്തുവാണ് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നത്.)**

ശനിയാഴ്ച പകൽ 9 മുതൽ 1 മണിവരെ എന്നെ നേരിൽ കണ്ട് പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുവാനും ആലോചന നൽകുവാനും പ്രത്യേക ക്രമീകരണം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെടേണ്ട നമ്പർ: Rev.Varghese Enahcal, Ph: 09947138202

* 2016 – കളമശ്ശേരി ഐക്യകൺവെൻഷൻ

2016 ഫെബ്രുവരി 11 വ്യാഴ്ച മാത്രം 6.30 മണിയ്ക്ക് എന്റെ പ്രസംഗം ഉണ്ടായിരിക്കും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് : ബെഞ്ചമിൻ ജോസഫ്, ഫോൺ : 09895495497

കുറിപ്പ് : കേരളത്തിലുള്ള എന്റെ മറ്റ് യോഗവിവരങ്ങൾ ജാമക്കാരൻ മാസികയിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് വായിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. * ജാമക്കാരൻ മാസികയും, എന്റെ മലയാള പാട്ടുകളുടങ്ങിയ സി.ഡിയും ആവശ്യമുള്ളവർ നിങ്ങളുടെ ഫോൺ നമ്പരോടുകൂടിയ മേൽവിലാസം എഴുതി Dr.PushpaRaj, Salem - 636005 അറിയിക്കുക. ഇ–മെയിൽ വഴിയായും ബന്ധപ്പെടാം. jamakaran@yahoo.com. (ജാമക്കാരൻ മാസികയ്ക്ക് വരിസംഖ്യ ഇല്ല.)

ദൈവം നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും ഈ പുതിയ വർഷത്തിലും സമാധാനവുംആരോഗ്യവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഉന്നതചിറകുകൾ

തമിഴ് ക്രൈസ്തവ മാസികാലോകത്തിൽ ജാമക്കാരൻ മാസികയ്ക്കു പ്രത്യേകമായ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. അതിലെ ഉള്ളടക്കം മുഖാന്തിരം പലരുടെയും എതിർപ്പും നേടിയിട്ടുള്ള അതിന്റെ എഡിറ്റർ ഡോക്ടർ പുഷ്പരാജ് ഈ മാസികയിൽ തന്റെ അഭിപ്രായം മാസികാവായനക്കാരുടെ മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്നു.

*** താങ്കളുടെ ദൈവവേല ആരംഭത്തെക്കുറിച്ചു.....?**

ഞാൻ മാനസാന്തരത്തിന്റെ അനുഭവം പ്രാപിച്ചതു 1964 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ ആയിരുന്നു. എന്റെ പിതാവു സുമാർ 30 വർഷങ്ങൾ സി.എസ്.ഐ സഭയുടെ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നു. ആ കാലത്തിൽ സഭാ മൂപ്പന്മാർ (ഡീക്കന്മാർ) തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു മത്സരത്തിലൂടെ (ഇലക്ഷൻ) ആയിരുന്നില്ല, നല്ല വ്യക്തികളെ നോക്കി തെരഞ്ഞെടുക്കുക (സെലക്ഷൻ) ആയിരുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് വേദപുസ്തകം പറയുന്നതും. 1947–ൽ സി.എസ്.ഐ രൂപീകൃതമായി. അതിനു പല വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ലണ്ടൻ മിഷൻ സൊസൈറ്റി എന്ന പേരിൽ തമിഴ്നാട്ടിൽ ധർമ്മപുരിയിൽ സഭ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം റെയിൽവേയിൽ ജോലിയുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ പിതാവ് 1939–ൽ സേലത്തിലേക്കു സ്ഥലം മാറ്റമായി സേലം ജംഗ്ഷനടുത്തു താമസമാക്കി. അന്നുമുതൽ സേലത്തിൽ സൂരമംഗലത്തുള്ള ലണ്ടൻ മിഷൻ സഭയിൽ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ചു. സഭാ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള ഒരാളുടെ കുടുംബത്തിലെ മക്കളിൽ ആരെയും, ആരും കുറ്റപ്പെടുത്താൻ ഇടയാകരുതെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ക്രമാതീതമായ ചിട്ടയിൽ ഞങ്ങൾ വളർത്തപ്പെട്ടു. എനിക്ക് ആറു ചേച്ചിമാരുണ്ട്. ആൺമകനായി ഏറ്റവും ഒടുവിലുള്ള ഞാൻ മാത്രം. ഒറ്റ പുത്രൻ ആണെങ്കിലും വളരെയധികം ശാസിച്ചായിരുന്നു എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എന്നെ വളർത്തിയിരുന്നത്. ഞാനാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയം, സിനിമ എന്നിങ്ങനെ ലോകപ്രകാരം അലഞ്ഞു നടന്നു. എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അതെല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചു തടസ്സപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വീടുവിട്ടിറങ്ങി ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു. അവിടെയായിരുന്നു എനിക്ക് A F M C (Army Force Medical Corps) 1959–ൽ ഡോക്ടർ പഠിത്തത്തിനു വഴിതുറക്കപ്പെട്ടതു. എന്നാൽ മിലിട്ടറിയിൽ പാപം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു എനിക്കു മിലിട്ടറി ജീവിതത്തിൽ വെറുപ്പുണ്ടായി. മാത്രമല്ല എനിക്കു വീട്ടിലോ നാട്ടിലോ മടങ്ങിയെത്താൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന ഗൃഹാതുരത്വം നില (Home sick) ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു മിലിട്ടറിയിൽ നിന്നു പുറത്തുവരാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ചില ഉയർന്ന അധികാരികളുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു M.B.B.S പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഞാൻ പുറത്തുവരാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷമാണെങ്കിൽ ഒൻപതു വർഷം അല്ലെങ്കിൽ 12 വർഷം മിലിട്ടറിയിൽ ജോലി ചെയ്തേ മതിയാകുമായിരുന്നുള്ളു. കുടുംബത്തിലെ ഏകമകൻ എന്ന കാരണം കാണിച്ചു ശരിയായ രീതിയിൽ മിലിട്ടറിയിൽ നിന്നു അവരുടെ എല്ലാ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും ശേഷം ഞാൻ പുറത്തു വന്നു വീണ്ടും ഞാൻ വൈദ്യരംഗത്തു പഠിച്ചു. 1964–ൽ ഡോക്ടർ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി.

ആരംഭത്തിൽ ആറുമാസം താൽക്കാലിക അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഡോക്ടറായി റൂറൽ ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷം സേലത്തിനടുത്തുള്ള ഡേനിഷ്പേട്ട് എന്ന

സ്ഥലത്തിൽ റവ.ഡോ.സാം കമലേശൻ, റവ.ഡോ.തിയോഡർ വില്യംസ് എന്നിവരാൽ പുതുതായി ആരംഭിയ്ക്കപ്പെട്ട ബെഥേൽ ഫെല്ലോഷിപ്പ് എന്ന പേരിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ ഡോക്ടറായി ജോലി ചെയ്തു. ആ സ്ഥാപനത്തിൽ 800 ഓളം അനാഥ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ബൈബിൾ കോളേജ്, ടെക്നിക്കൽ കോഴ്സുകൾ തുടങ്ങിയ പല കോഴ്സുകളും അവിടെ നടത്തിയിരുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവനായി ആ സ്ഥാപനത്തിൽ പോയിച്ചേർന്ന എനിക്കു അവിടെ വച്ചായിരുന്നു രക്ഷയുടെ അനുഭവം കർത്താവു കൃപയായി നൽകിയത്.

അതിനുശേഷം ബംഗാരപ്പെട്ട എന്ന സ്ഥലത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എസ്.ഐ.ബി.സി എന്ന വൈദീകകോളേജിൽ ചേർന്ന് ഒരു ഹ്രസ്വകാല വേദപുസ്തകപഠനം പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങി വന്ന് വീണ്ടും ഡോക്ടർ ജോലി ഞാൻ ആരംഭിച്ചു. സ്വന്തമായും എനിക്ക് ആശുപത്രി ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഡാനിഷേപേട്ട് ബെഥേൽ സ്ഥാപനത്തിലെ ഭാരവാഹികൾ തന്നെ എന്നെ ദൈവവേലയിലും ബന്ധപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ എന്റെ ദൈവവേല തുടങ്ങിയത് വി.ബി.എസ് മുഖാന്തിരമായിരുന്നു. വി.ബി.എസിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി എന്റെ ദൈവവേല തുടങ്ങി. അതിനു ശേഷം സഹോ.വിക്ടർ മനോഹരൻ അവർകളോടു ചേർന്ന് വൈ.എഫ്.സി മുഖാന്തിരം കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി – വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവവേല ചെയ്തു.

തുടർന്ന് 1965 നവംബർ മാസത്തിൽ കന്യാകുമാരി ഡയോസിസിലെ കാര്യാവിള എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള സി.എസ്.ഐ സഭയിൽ കൺവെൻഷൻ പ്രസംഗകനായി ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണം മുഖാന്തിരം പ്രസംഗിക്കാനും ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ തുടർന്നു കൺവെൻഷൻ പ്രസംഗകനായി പ്രസിദ്ധനായി.

മിഷണറി ഭാരം ഉണ്ടായതു മുഖാന്തിരം 1967–ൽ എഫ്.എം.പി.ബി മുഖാന്തിരം അവരുടെ ആദ്യ മിഷണറിയായി സഹോ.ഹാരീസ് ഹിൽട്ടൻ അവർകളോടു ചേർന്നു തമിഴ്നാട്ടിൽ പെരിയമല എന്ന മലയിൽ ആദിവാസികളിൽ ഒരാളിന്റെ ചെറിയ കുടിലിൽ താമസിച്ചു മിഷണറി വേലതുടങ്ങി. അക്കാലത്തു മിഷണറിമാരെ താങ്ങുന്നവർ ഇല്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ട് പണക്കുറവു മുഖാന്തിരം മിഷണറി വേല നിറുത്തി സ്വന്ത സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിവരേണ്ട സാഹചര്യം ഉണ്ടായി. വീണ്ടും നേരത്തേ ആശുപത്രി നടത്തിയിരുന്ന പഴയ സ്ഥലത്തിൽ മടങ്ങി വന്നു ഡോക്ടർ ജോലി ആരംഭിച്ചെങ്കിലും മനസ്സിൽ പൂർണ്ണമായ സുവിശേഷവേലക്കായുള്ള ആത്മഭാരം അണയാത്ത തീയായി എന്റെ ഉള്ളിൽ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്റെ വിവാഹം 1970–ൽ നടന്നു. ആ സമയത്തും പൂർണ്ണസമയ മിഷണറി പണിക്കായുള്ള ഭാരം മാറാതെ എന്റെ മനസ്സിൽ അതുപോലെ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്നു കൺവെൻഷൻ പ്രസംഗകനായി സഭാജനങ്ങളെ വചനത്തിലേക്കു തിരിക്കുന്ന വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ധാരാളം സഭകളിൽ കൺവെൻഷനിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ക്ഷണക്കത്തുകൾ വന്നുകുന്നുകൂടി.

1976–ൽ പൂർണ്ണസമയ ദൈവവേലക്കാരനായി മാറാൻ തീരുമാനമെടുത്ത് എന്റെ ജോലി രാജിവെയ്ക്കുകയും എന്റെ സ്വന്ത ആശുപത്രിയും അടച്ചു പൂർണ്ണസമയ ദൈവവേലയ്ക്കിറങ്ങി തുടർന്നും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

*** കേരളത്തിൽ ആദിവാസികളുടെ ഇടയിൽ താങ്കൾ ചെയ്ത ദൈവവേലയെക്കുറിച്ച്.....?**

കേരളത്തിലെ ആദിവാസികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു കേരളത്തിലെ പ്രബല ദിനപ്പത്രമായ മലയാള മനോരമയിൽ ചോലനായക്കന്മാർ എന്ന ആദിവാസി ജാതികളെക്കുറിച്ചു ആഴ്ചകളോളം അവർ തുടർച്ചയായി എഴുതി. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ആദിവാസികൾ ആരും മനുഷ്യരെ കാണാത്ത മനുഷ്യർ തന്നെയായിരുന്നു. കാട്ടിനുള്ളിൽ മറഞ്ഞു അല്ലെങ്കിൽ ഒളിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങളായിരുന്നു ഇവർ. ഇവരാരും കുടിലുകളിൽ വസിക്കുന്നവരല്ല. പാറകളിന്മേലും പാറപ്പിളർപ്പുകളിനുള്ളിലും ഗുഹകളിലുമായിരുന്നു ഇവർ ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഇവരെല്ലാം കൂട്ടമായി ഒരേ സ്ഥലത്തിൽ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കാത്ത വ്യത്യസ്ഥരായ മനുഷ്യരാണെന്നും അറിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആദിവാസികളുടെ കൂട്ടം കാട്ടിനുള്ളിൽ ജീവിക്കുന്നതു കണ്ടുപിടിച്ചശേഷം കേരളസർക്കാർ, ഇവരെ സന്ദർശിക്കാനും അവരുടെകണക്കെടുക്കാനും നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. കാരണം ഇത്രകാലവുമുള്ള ഇന്ത്യാ ചരിത്രത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ വംശാവലിയിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുതിയ വർഗ്ഗ ആദിവാസികൾ ജീവിക്കുന്നു എന്നതു ആരും അറിയാതിരുന്നതു അതിശയമായിപ്പോയി എന്നു സർക്കാരിന്റെ കുറിപ്പിൽ രേഖപ്പെടുത്തി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടതനുസരിച്ചു മറ്റു ചിലരുമായി ഇതിനെ പങ്കുവച്ച് ഞങ്ങൾ സംഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ഞാൻ പ്രസംഗിച്ച ഓരോ കൺവെൻഷൻ യോഗങ്ങളിലും മുഴുരാത്രി ഉപവാസക്കൂട്ടത്തിലും ഈ വിവരങ്ങൾ പങ്കുവച്ച എല്ലാവരോടും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകി. അതുമാത്രവുമല്ല അവരെ എങ്ങനെയെങ്കിലും സന്ദർശിക്കാനും അവരോടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അറിയിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഈ കഠിനമായ ദൈവവേലയിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെടെ ഒൻപതുപേർ ധൈര്യമായി ചേർന്നു. കേരളത്തിൽ നിലമ്പൂർ വനം വഴിയായി 37 മൈലുകൾ കാൽനടയായി നടന്നു ഒരു ആദിവാസി വഴികാട്ടിയുടെ സഹായത്താൽ ഈ പ്രത്യേക ചോലനായ്ക്കന്മാർ എന്ന ആദിവാസിവർഗ്ഗത്തെ സന്ദർശിച്ചു യേശുവിനെ അവരോടു അറിയിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഒൻപതു പേരും ചേർന്നു എന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ട്രൈബൽ മിഷൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു മിഷണറി പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. ഞാൻ ഇതിന്റെ സ്ഥാപകനായിരുന്നാലും ഈ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നശേഷം ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ആ സ്ഥാപനം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി ട്രൈബൽ മിഷന്റെ 210 മിഷണറിമാരെ അയച്ചു മിഷണറി പ്രവർത്തനം വിപുലമാക്കിവരുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു ആലോചകൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് കേരളത്തിലെ പെരുമ്പാവൂർ ആണ്. ഇപ്പോൾ ആനക്കട്ടി ട്രൈബൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡോ.കെ.മുരളീധൻ എം.ഡി അവർകൾ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തശേഷം ഈ ട്രൈബൽ മിഷൻ മുമ്പത്തെക്കാൾ വളരെ ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്നു.

*** ദൈവം താങ്കളെ ദൈവവേലക്കു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ കുടുംബത്തിൽ എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നോ?**

ഞാൻ ഗർഭത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഞാൻ ഒരു ദൈവവേലക്കാനായി തീരണം എന്നു തീരുമാനമെടുത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ജോലി അവർക്ക് ഇഷ്ടമല്ല.

അവരുടെ ചിന്തയും തീരുമാനവും ഞാൻ സഭാപുരോഹിതനായോ, പാസ്റ്ററായോ വരണം എന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും എന്റെ അലച്ചിലും കാടുകളിൽ ആദിവാസികളുടെ ഇടയിൽ മിഷണറിയായി ദൈവവേല ചെയ്യുന്നതും എന്റെ മാതാവിനു ഇഷ്ടമില്ല. (പിതാവു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു മരിച്ചുപോയി). ഇതിൽ സ്ഥിരവരുമാനം ഇല്ല. കഷ്ടങ്ങൾ ധാരാളം. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ പ്രസിദ്ധനാകാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതായിരിക്കും എന്റെ ദൈവവേല അവർക്കു ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ കാരണം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

*** വീട്ടിലെ മൂത്തപുത്രൻ ദൈവത്തിനുള്ളതു അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആദ്യ ശിശു ദൈവവേലയ്ക്കു തീർച്ചയായും പോകണമോ? അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു ഒരു കുഞ്ഞു ദൈവവേലയ്ക്കു പോകണമോ?**

പഴയനിയമത്തിൽ ആദ്യഫലം, ആദ്യത്തെ കുഞ്ഞു ഇവ ദൈവത്തിനായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം അവന്റെ രക്തത്താൽ കഴുകപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും പുരോഹിതന്മാരായും ദൈവവേലക്കാരായും മാറ്റി. 1 പത്രോ 2:5,9. നാം ഓരോരുത്തരും പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു. പൂർണ്ണസമയ ശ്രുശ്രൂഷകനായി മാറാൻ ആദ്യഫലം ആദ്യമകൻ എന്ന നിലയിലല്ലാതെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ആത്മഭാരവും ആത്മാക്കൾക്കായി ദിവസേന പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പരിചയവും ഒരാളിനുണ്ടായിരുന്നാൽ പൂർണ്ണസമയ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ദൈവം വഴി തുറക്കുന്നു. ഇതാണ് പൂർണ്ണസമയ ശുശ്രൂഷകന്റെ യോഗ്യതയായിരിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് ആദ്യകുഞ്ഞ് ദൈവവേലയ്ക്കായി നിർബന്ധമായും പോകണമെന്നതു പുതിയ നിമയസഭയ്ക്കു യോജിച്ചതല്ല.

*** ശബ്ബത്തു ദിവസം ആചരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്? യെശ 54:4,5; 58:13,14 അതു (ശബ്ബത്ത്) ആചരിക്കുന്ന ബുദ്ധിശാലികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠിത്തത്തിലും പരീക്ഷയിലും ജോലികാര്യത്തിലും തങ്ങളുടെ അവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നല്ലോ?**

ശബ്ബത്തു ദിവസം എന്നതുതന്നെ യേശുക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള പഴയനിയമകാല ഉപദേശം. ഇപ്പോൾ അതു കർത്തൃദിവസമായി മാറ്റപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനെ ശബ്ബത്തുദിവസം എന്നു വിളിക്കുന്നതു യോജിച്ചതല്ല. ശരിയായ വിശ്വാസിക്കു ഏതു ദിവസവും ആരാധിക്കാം. പുതിയ നിയമസഭ കൂടിവന്നതിന്റെ ചരിത്രം നിങ്ങൾക്കു അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ കാണാം. ആ ആരംഭകാലങ്ങളിൽ എപ്പോഴെല്ലാം വിശ്വാസികൾ കൂടിവന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ആരാധനയും തിരുവത്താഴവും നടത്തിയിരുന്നു (അപ്പോ 2:46). അതുകൊണ്ടു ദൈവമക്കൾക്കു ദിവസം മുഖ്യമല്ല.

ഞായറാഴ്ച കുട്ടികൾക്കു പരീക്ഷവച്ചാൽ പോയി എഴുതിയേതീരൂ. അധികാരികൾക്കു കീഴടങ്ങാൻ വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു (റോമർ 13:1–5; തീത്തൊസ് 3:1). അതുമാത്രവുമല്ല ഒരു ദിവസം മാത്രമേ ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷ പ്രശ്നം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ആഴ്ചതോറും അല്ലല്ലോ. പരീക്ഷാ ദിവസങ്ങളിൽ ആരാധന തീർന്നശേഷം പരീക്ഷയ്ക്കായി മക്കളെ അയയ്ക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

അതിനീതിമാനായിരിക്കരുതെന്നും വേദപുസ്തകം നമ്മെ മുന്നറിയിക്കുന്നു.

*** എനിക്കു സുഖം ലഭിച്ചാൽ താങ്കളുടെ മാസികയിൽ സാക്ഷി എഴുതും എന്നു പല മാസികകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പുസ്ത സാക്ഷികളെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം?**

രോഗസൗഖ്യം ലഭിച്ചാൽ മാസികയിൽ സാക്ഷി എഴുതും എന്നു പറഞ്ഞാൽ കർത്താവു ഒരിക്കലും സുഖം കൊടുക്കയില്ല. അങ്ങനെ ദൈവത്തെ വഞ്ചിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അവനു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ മാനസാന്തരജീവിതവും അതുമുഖാന്തിരം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സാക്ഷ്യവുമാണു കർത്താവു വളരെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അതിനാലാണു കർത്താവു മഹത്വപ്പെടുന്നത്.

യാക്കോബ് 5:1–ൽ രോഗം സൗഖ്യമാകാൻ നിരപ്പു പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉപദേശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനെയാണു വചനത്തിനു കീഴ്പ്പെടുക എന്നു പറയുന്നത്. സങ്കീർത്തനം 107:20–ൽ അവൻ തന്റെ വചനത്തെ അയച്ചു നിന്റെ രോഗം സൗഖ്യമാക്കുന്നു. യോഹ 5:17–ൽ വചനം നമുക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതു എന്തും ലഭിക്കും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയെല്ലാം വേദവചനത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വചനം നമ്മെ വ്യക്തമായി ഉപദേശിയ്ക്കുമ്പോൾ മാസികയ്ക്കു സാക്ഷി എഴുതാം എന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനെന്തു ലാഭം. അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെ ഒരു നേർച്ച തീരുമാനം എടുക്കുന്നതു വചന പ്രകാരമല്ല.

*** അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച്?**

അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടതിനു ശരിയായ തെളിവില്ല. അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു വചനം പോലും യേശുക്രിസ്തുവോ ശിഷ്യന്മാരോ തങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലോ ലേഖനങ്ങളിലോ എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടില്ല. അവയിൽ ഭൂരിഭാഗ സംഭവങ്ങളും സാങ്കല്പികവും പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതും ആണ്.

എന്നാൽ കത്തോലിക്കരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ യോജിച്ച ആശയങ്ങൾ ആ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിറയെ കാണപ്പെടുന്നതു കൊണ്ടു കത്തോലിക്കർ അതിനെ തങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മരിച്ചവർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന, മരിച്ചവരോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ അതായതു മരിച്ചുപോയ വിശുദ്ധന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടും എന്നതുപോലുള്ള പല തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങൾ അതിൽ നിറയെ കാണപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു കത്താലിക്കാസഭക്കാർ മാത്രം ആ പുസ്തകങ്ങളെ താല്പര്യപ്പെട്ടു തങ്ങളുടെ വേദപുസ്കത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദിമകാല ദൈവഭക്തന്മാർ ആ പുസ്തകത്തെ നീക്കിവച്ചിരുന്നു.

*** സ്ഥിരീകരണം എടുത്തശേഷം തിരുവത്താഴം നൽകുന്നു. അതിനുശേഷമാണ് സഭയിൽ അംഗമായി ചേർക്കപ്പെടുന്നത്. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് വധൂവരന്മാർക്കു അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹപ്രായം ആയവർക്കു അതിലേയ്ക്കുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ വളരെ ആവശ്യം എന്നു കരുതുന്നു. ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളിൽ താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം എന്ത്?**

സ്ഥിരീകരണം എന്നതു സി.എസ്.ഐ, ലൂഥറൻ, ലണ്ടൻമിഷൻ, മാർത്തോമ്മാ പോലുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ചടങ്ങാകുന്നു. സഭയിൽ അംഗമാകുന്നതിനു അവൻ തിരുവത്താഴം സ്വീകരിച്ചിരിക്കണം. തിരുവത്താഴം സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ സ്ഥിരീകരണം എടുത്തിരിക്കണം എന്നു ഒരു ചട്ടം സഭയാൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അതു വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നല്ല.

വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ സഭയിൽ അംഗമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവും ആദ്യ പുതിയനിയമസഭയെ ആരംഭിച്ചതും അപ്രകാരം തന്നെ ആയിരുന്നു. അപ്പോ 2:47–ൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ കർത്താവു ദിനമ്പ്രതി

സഭയോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നാണു വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സി.എസ്.ഐ, ലൂഥറൻ, ലണ്ടൻ മിഷൻ, മാർത്തോമ്മാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുടെ ആരംഭം എങ്ങനെ ആയിരുന്നു എന്നെനിക്കു അറിയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സഭകളിൽ സ്ഥിരീകരണ ചടങ്ങിൽ മാനസാന്തരത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകി ചട്ടമാക്കിയാൽ ഈ സഭകൾക്ക് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന, വിശ്വാസപ്രമാണം ഇവകൾ കാണാപാഠമാക്കി പറഞ്ഞശേഷം സ്ഥിരീകരണത്തിൽ പാസായി എന്നു പറഞ്ഞു. അവനു തിരുവത്താഴം കൊടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു അവിശ്വാസികൾ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള സഭ അല്ലെങ്കിൽ നാമധേയസഭ എന്ന പേരുകളിൽ ആ സഭകൾ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്.

അതുപോലെ വിവാഹത്തിനു മുമ്പു വധൂവരന്മാർക്കു അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹപ്രായം എത്തിയവർക്ക് കൗൺസിലിംഗ് (counseling) ഒരുക്കപഠിത്തം വളരെ അത്യാവശ്യം.

ആദ്യമായി തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കേണ്ട ഭാര്യ/ഭർത്താവ് എങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കണം എന്നു തീരുമാനിക്കണം. തങ്ങളായിത്തന്നെ പ്രേമിച്ചു ഭാര്യ/ഭർത്താവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു പാപമല്ല. എന്നാൽ അതു വേദപുസ്തകചിട്ടയല്ല എന്നതു അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ ബാല്യപ്രായത്തിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരായി തങ്ങളെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. ഇതിനും യുവതി യുവാക്കൾക്കു കൗൺസലിംഗ് അത്യാവശ്യം.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞശേഷം ഭാര്യയോടു/ഭർത്താവിനോടു ഏതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം സംസാരിക്കാം, ഏതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു നല്ലത്. ഇതിനു വിവാഹത്തിനു മുമ്പു ആലോചന ആവശ്യം.

പല ദമ്പതികളുടെ ആദ്യരാത്രിയിലുള്ള സംസാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിൽ ഭർത്താവു പലരോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതുപോലെ കഥകൾ പറഞ്ഞു തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും അപ്രകാരമുള്ള ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നറിയാൻ വഞ്ചനയോടെ സംസാരിക്കും. ചില ഭാര്യമാർ തന്റെ ഭർത്താവു തന്റെ പഴയരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം നൂറ്റിനു നൂറും തുറന്നു പറഞ്ഞല്ലോ അതുകൊണ്ടു ഞാനും മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു കരുതി കഴിഞ്ഞകാല സംഭവങ്ങളെല്ലാം അതുപോലെ അവനോടു പറയും. അതു മുഖാന്തിരം പ്രശ്നങ്ങൾ അന്നു ആരംഭിയ്ക്കയില്ല. മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം കുടുംബത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആദ്യരാത്രിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം കോപവാക്കുകളായി പരസ്പരം പറഞ്ഞു സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയത്തെയാണ് മുറിവേൽപ്പിയ്ക്കുന്നത്.

ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞകാല പാപജീവിതങ്ങളെക്കുറിച്ച് തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരോടു പറഞ്ഞാൽ അവർക്കു പ്രശ്നം ഉണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ ഭാര്യയുടെ കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിലെ പാപബന്ധം അറിഞ്ഞാൽ യാതൊരു ഭർത്താവിനും അതു മറക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു അവസാനനിമിഷം അവളെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെ മാത്രമേ അവളുടെ ഭർത്താവിനു കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതിനുശേഷം അവളുടെ ജീവിതം നരകതുല്യമായിരിക്കും. ചില സത്രീകൾ പരിജ്ഞാനമില്ലാതെ ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു കുടുംബബന്ധത്തിൽ വിടവുണ്ടാകാൻ ഇടയാകും. അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലെ ഇനിയും മറ്റു പല വിഷയങ്ങൾക്കും വിവാഹതത്തിനു മുമ്പു പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ആലോചന അല്ലെങ്കിൽ കൗൺസലിംഗ് വളരെ വളരെ അത്യാവശ്യം.

*** മുൻകാലങ്ങളിലുണ്ടായ ഉണർവ്വ് ഇനിയും ഉണ്ടാകുമോ? താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം എന്ത്?**

നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ വെസ്ലി, ജോർജ്ജ് വൈറ്റ് ഫീൽഡ് എന്നിവരുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഉണർവ്വുപോലെ ഇപ്പോഴും കാണണമെങ്കിൽ ദൈവവേലക്കാർ ആദ്യമായി രക്ഷിക്കപ്പെടണം. അടുത്തതു സഭാവിശ്വാസികൾ മാനസാന്തരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സഭയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കണം. മനുഷ്യൻ തന്നല്ലോ! വാട്ടം, തളർച്ച, പിൻമാറ്റം ഇവയെല്ലാം ഈ ലോകം ഉള്ളതുവരെ വരുകയും പോകുകയും ചെയ്യും. അതാണു ജീവിതം. എന്നാൽ നടത്തുന്നവരും സഭക്കാരും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ശരിയായ മാസനാന്തരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നാൽ ഉണർവു അടിക്കടി ഉണ്ടാകും. വീണ്ടും വീഴാതെ കാത്തുകൊള്ളാനും സാധിക്കും. സഭയുടെ ഉണർവിനു അടിസ്ഥാനആവശ്യം ഐക്യമത്യത്തോടും ആത്മഭാരത്തോടും കണ്ണീരോടെ വിട്ടുകരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ കുറച്ചു പേരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതിയാകും, ഉണർവ്വു താനേ വരും.

ഈ ഐക്യമത്യപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥന മുഖാന്തിരമാണ് മിഷണറിവേലതുടങ്ങാനും സഭ വളരാനും വർദ്ധിക്കാനും സാധിച്ചത്. ഐക്യമത്യപ്രാർത്ഥന ഇല്ലെങ്കിൽ മിഷണറി ഉണർവും ദൈവവേല വാഞ്ചയും ഉണ്ടാവുകയില്ല.

*** ഒരു കാലത്തിൽ ക്രൈസ്തവം പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചിരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നു അങ്ങനെയുള്ള നിലയില്ല. ഈ രാജ്യങ്ങൾ ക്രൈസ്തവം വീഴ്ച വരാൻ കാരണം എന്ത്?**

ആരംഭകാലത്തിൽ ക്രൈസ്തവം പുഷ്ടിപ്രാപിച്ചതായ രാജ്യങ്ങളായ അമേരിക്ക, യൂറോപ്പ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ആത്മീയ പുഷ്ടി കുറയാൻ ഒരു കരാണം സംസ്കാരം ആകുന്നു. ലോകആകർഷകത്വം, വികാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുണ്ടായ സമൃദ്ധി ഉപദേശം ഇവകളാണ് അതിനു കാരണം.

*** താങ്കളെയും താങ്കളുടെ എഴുത്തിനെയും സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആയിരക്കണക്കായവർ ഉണ്ട്. ജാതിക്കു മുൻഗണന കൊടുക്കന്നവരെയും, സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്വരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും ശാസിക്കുകയും അങ്ങനെയുള്ളവർ എന്റെ ദൈവവേലയെ താങ്ങേണ്ട ആവശ്യമിലല്ല എന്നു എഴുതാറുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കരുതോ?**

സ്ത്രീധനപിശാചു എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ജാതിയെക്കുറിച്ചും ജാമക്കാരനിൽ ശാസിച്ച് എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതുതന്നെ ലഘുലേഖനമായും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എന്നാൽ എന്റെ ജാമക്കാരൻ മാസിക വായിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ജാതി എന്നുള്ള തോലൂരിയ്ക്കാതെ ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജാതിചിന്ത നീക്കാതെയും സ്ത്രീധനം തെറ്റാണെന്നതു സമ്മതിക്കാതെ എന്റെ വാക്കുകളെ ഭൂരിപക്ഷം പേരും അലക്ഷ്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു. ഈ ഒരു വിഷയത്തിൽ മാത്രം ഞാൻ പലതവണ എഴുതിയിട്ടും എന്റെ എഴുത്തു തോൽവിയിൽ കലാശിച്ചു എന്നതു വേദനയോടും ലജ്ജയോടും ഏറ്റു പറയുന്നു.

ജാമക്കാരൻ വേണ്ട

ജാമക്കാരൻ (മാസിക നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന് ഉപയോഗപ്രദം ആകുന്നില്ല എങ്കിൽ) നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന മാസികയുടെ മുകളിൽ REFUSED എന്നെഴുതി നിങ്ങളുടെ അഡ്രസ്സ്, വെട്ടി തിരിച്ചയയ്ക്കുക (Stamp വേണ്ട). അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ അഡ്രസ്സ് ഞങ്ങളുടെ Mailing List-ൽ നിന്നു നീക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇതിന് നിങ്ങൾ സഹകരിക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. നന്ദി

ദുബായ് തമിഴ് CSI കൺവെൻഷൻ

അറേബ്യയിലുള്ള U.A.E ദേശങ്ങളിൽ DUBAI, RAS AL-KHAIMAH, FUTAIRAH എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന സി.എസ്.ഐ കൺവെൻഷനുകൾ വളരെ അനുഗ്രഹപ്രദമായിരുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള ക്രിസ്ത്രീയവിശ്വാസികൾ വചനശുശ്രൂഷ കേൾക്കുകയും, പ്രസംഗം തീരുന്നതുവരെ വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടി ഇരിക്കുകയും, അവരുടെ ആത്മീയ ആഗ്രഹത്തെ കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. അനേകവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഞാൻ Dubai മലയാള കൺവെൻഷനിലേക്ക് പ്രസംഗിക്കുവാൻ വന്നപ്പോൾ Rev. തരിയൻ അവർകൾ അവിടെ അച്ചനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ദുബായിയിലുള്ള സി.ഐ.എസ് തമിഴ് വിശ്വാസികൾ എന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാനായി മലയാള യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും എന്റെയടുക്കൽ വന്നു. ദുബായിയിൽ തമിഴ് സി.എസ്.ഐ ആരാധന തുടങ്ങുവാൻ Dr. ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണം എന്ന് എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന് ഞാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരു അപേക്ഷ എഴുതി 12 കുടുംബക്കാരും അതിൽ ഒപ്പിട്ട് കൊണ്ടുവന്നാൽ നാളെ മദ്ധ്യകേരള ഡയോസിസ് ബിഷപ്പ് ആയ ഞേ.ഞേല്.ഖീലെുവ തിരുമേനി അവർകളോട് വിവരം പറഞ്ഞ് തമിഴ് ആരാധന ഇതേ പള്ളിയിൽ വെച്ച് നടത്തുവാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാം. ബിഷപ്പ് ജോസഫ് തിരുമേനി അവർകളും അച്ചനും അവർ എഴുതിക്കൊണ്ടുവന്ന അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ ബിഷപ്പ് അവർകൾ പ്രാർത്ഥിച്ച് Dubai Tamil C.S.I ആരാധനയെ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ Dubai & Alaninh സി.എസ്.ഐ തമിഴ് 2 സഭകൾ എന്നെക്കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുവാൻ ദൈവം സഹായിച്ചു. ഇപ്പോൾ C.S.I Dubai Tamil Congregation നിൽ Rev.Christopherrathinasany അവർകൾ പ്രാർത്ഥനയോടെ എന്റെ യോഗത്തിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടട്ടെ. ഇപ്പോൾ ഈ ദുബായ് സഭ 70 മിഷണനറിമാരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്തോത്രം.

ആശംസകൾ

യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ പാപമോചനത്തിന് വേണ്ടി ജനിച്ചു. ക്രൂശിൽ പാടുകൾ അനുഭവിച്ചു. മരിച്ചു. അടക്കം ചെയ്തു. മൂന്നാം ദിവസം ജീവനോടു ഉയർത്തെഴുന്നേററു. ഇപ്പോഴും യേശുക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ സ്വന്തരക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ച, എല്ലാവർക്കും എല്ലാ ദിവസവും എല്ലാ സമയവും ക്രിസ്മസ് തന്നെ. അങ്ങനെയുള്ള ഏവരെയും ജാമക്കാരൻ വായനക്കാരോടൊപ്പം ഞാനും ആശംസകൾ അറിയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടും ഉണ്ടായിരിക്കുമാറാകട്ടെ!

DECEMBER 2015

Printed Book/Book Post

Return Requested:

Dr.PUSHPARAJ
SALEM - 636 005
INDIA.

Printed at P.M.Press,168,Arumuga Nagar, Salem-636 015
Edited & Published by **Dr.Pushparaj,** 89.Majeeth Street,
Old Suramangalam, Salem - 636 005. Tamil Nadu.INDIA.